

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

(ੴ) ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਦਿਆਲ ਤਾ ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰੀਐ (ੴ)

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ — ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਸ਼ਬਦ

ਸਾਧੂ ਕਵਰਤਾ :—ਸੰਤ ਕਰਨੈਸ ਸਿਧ ਤੇਰਾ ਸਤ ਪੁਰਾ ਗਾਨੀਐ ਭਾਵ (ਪ੍ਰ. ਪੀ.)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :—ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਸਤਕ ਭੰਡਾਰ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਜੇਵਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ।

ਭੇਟਾ 12-00

ਸਭ ਹੋਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ।

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ

ਅਸਲੀ, ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਤਬਾ

ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਸ਼ਬਦ

ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤਾ—

ਸੇਤ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਡੇਰਾ ਸੰਤਪੁਰਾ ਗਾਜੀਆਬਾਦ (ਯੂ. ਪੀ.)

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ—

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੁਸਤਕ ਭੰਡਾਰ

ਬਾਜ਼ਾਰ ਮਾਈ ਸੇਵਾਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਜ਼ੇਟਾ 10) ਰੁਪਏ

ਤਤਕਰਾ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਪਉੜੀ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ	ਪਉੜੀ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ	
ਮੂਲ ਮੰਦ੍ਰ	ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੇ		ਪਉੜੀ ੧੯	ਬੇਅੰਤ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ	੨੦	
	ਸਰਬ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ		੧੨ ਪਉੜੀ ੨੦	ਪੇਸ਼ਾਬ ਤੇ ਗੁਦਾ ਰੋਗ (ਬਵਾਸੀਰ)		
ਆਦਿ ਮੰਤ੍ਰ	ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਘਰ			ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ	੨੦	
	ਵਿਚ ਬਰਕਤ		ਪਉੜੀ ੨੧	ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ	"	
ਪਉੜੀ ੧	ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ		੧੩ ਪਉੜੀ ੨੨	ਜੋਧਾ ਪੁਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ	੨੧	
ਪਉੜੀ ੨	ਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਸੇ		"	ਪਉੜੀ ੨੩	ਮਿਰਗੀ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵੇ	"
ਪਉੜੀ ੩	ਵੱਡੇ ਘਰਾਣੇ ਵਿਚ ਸਾਦੀ ਹੋਵੇ		"	ਪਉੜੀ ੨੪	ਅਧਸੀਸੀਤੋਂ ਦਾਹੜਪੀੜ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੨੨
ਪਉੜੀ ੪	ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ		੧੪ ਪਉੜੀ ੨੫	ਕਾਲ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ		
ਪਉੜੀ ੫	ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ		"	ਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ	"	
ਪਉੜੀ ੬	ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ		ਪਉੜੀ ੨੬	ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਸ ਹੋਵਣ	੨੨	
	ਵਲ ਖਾਪਤ ਹੋਵੇ		ਪਉੜੀ ੨੭	ਸੰਗ੍ਰਹਿਣੀ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	"	
ਪਉੜੀ ੭	ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ		੧੫ ਪਉੜੀ ੨੮	ਅਤੀਸਾਰ ਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਣੀ ਰੋਗ		
ਪਉੜੀ ੮	ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ		੧੬	ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ	੨੪	
ਪਉੜੀ ੯	ਮਨ ਸੁਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ		"	ਪਉੜੀ ੨੯	ਵੇਗੀ ਅਧੀਨ ਹੋਵਣ	੨੫
ਪਉੜੀ ੧੦	ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ		"	ਪਉੜੀ ੩੦	ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤਾ ਰੋਗ ਹੋਵੇ	"
ਪਉੜੀ ੧੧	ਅਖਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ		"	ਪਉੜੀ ੩੧	ਸੁੰਦਰ ਪੁਤਰ ਜਨਮੇ	"
ਪਉੜੀ ੧੨	ਘਰ ਦੇ ਕਲੇਸ਼ ਨਾਸ ਹੋਵਣ		੧੭ ਪਉੜੀ ੩੨	ਜਬਾਨ ਖੁਲੇ	੨੬	
ਪਉੜੀ ੧੩	ਬੰਧਨ ਦੇ ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ		ਪਉੜੀ ੩੩	ਨਗਰ ਸਭਾ 'ਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ	"	
ਪਉੜੀ ੧੪	ਪ੍ਰਦੇਸ ਦਾ ਸਫਰ ਸੁਖਾਵਾ ਹੋਵੇ		"	ਪਉੜੀ ੩੪	ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ	੨੭
ਪਉੜੀ ੧੫	ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋਵੇ		੧੮ ਪਉੜੀ ੩੫	ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਣ	"	
ਪਉੜੀ ੧੬	ਦਹੀ ਕੰਚਨ ਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ		"	ਪਉੜੀ ੩੬	ਅਦਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੨੮
ਪਉੜੀ ੧੭	ਅੰਨ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ		੧੯ ਪਉੜੀ ੩੭	ਦਿਬ ਦਿਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	"	
ਪਉੜੀ ੧੮	ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵੇ		"	ਪਉੜੀ ੩੮	ਸਰੀਰਕ ਪੀੜਾ ਨਾਸ ਹੋਵਣ	"
			ਸਲੋਕ	ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	੨੯	

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਮਾਪਤ

ਸੰਪੂਰਨ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ

ਮਹਾਤਮ

ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠਕੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਧ ਹੋਕੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸੁਧ ਤੇ ਇਕਾਗਰ ਚਿਤ ਹੋਕੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਕਾਰਜ ਸਿਰੇ ਚਾੜ੍ਹਨਗੇ। ਸਭ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੇ ਸਫਲਤਾ ਬਖਸ਼ਣਗੇ।

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਤੇ ਵਿਧੀ

ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ	ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ
੧	ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨਾਸ ਹੋਵਣ	੩੦	੩੧	ਪੁਤਰ ਆਗਿਆਕਾਰ ਹੋਵੇ	੪੭
੨	ਗੁਰੂ ਚਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇ	੩੨	੩੨	ਭਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੪੮
੩	ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਤੇ ਪਰਮਗਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੩੩	੩੩	ਦੁਸਮਨਾਂ ਦਾ ਭੈ ਨਾਸ ਹੋਵੇ	੪੯
੪	ਕੰਮ ਕਾਰ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ	੩੪	੩੪	ਅਟਕੇ ਕਾਰਜ ਨੀਕ ਹੋਵਣ	੫੦
੫	ਵਿਗੜੇ ਕੰਮ ਸੋਫਲ	੩੫	੩੫	ਸਰੀਰ ਅਰੰਭ ਹੋਵੇ	੫੧
੬	ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੩੬	੩੬	ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ ਆਦਿ ਵਿਕਾਰ ਨਾਸ ਹੋਵਣ	੫੨
੭	ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਵਧੇ	੩੭	੩੭	ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋਣ	੫੩
੮	ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	੩੮	੩੮	ਸੰਕਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ	੫੪
੯	ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਧੇ	੩੯	੩੯	ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਟੁੱਟਣ	੫੫
੧੦	ਗਿਆਨ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	੪੦	੪੦	ਮੌਹਲੇ ਧਾਰ ਮੀਂਹ ਵਰਸੇ	੫੬
੧੧	ਮਨ ਦੀ ਅਸਾਤੀ ਮਿਟੇ	੪੧	੪੧	ਸੀਤਲਾ (ਮਾਤਾ) ਦਾ ਰੋਗ ਹਟੇ	੫੭
੧੨	ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਵਧੇ	੪੨	੪੨	ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ	੫੮
੧੩	ਛਾਇਆ, ਫੁਣੇ ਟਾਲਣ ਦਾ ਅਸਰ ਨਾਸ ਹੋਵੇ	੪੩	੪੩	ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ	੫੯
੧੪	ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਵੇ	੪੪	੪੪	ਵਿਛੜੇ ਸਿਤਾਰੇ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ	੬੦
੧੫	ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੪੫	੪੫	ਸਭ ਵਿਘਨ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੋਣ	੬੧
੧੬	ਦੋਖੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟਣ	੪੬	੪੬	ਬੁਧੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ	੬੨
੧੭	ਬੱਚੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਵੇ	੪੭	੪੭	ਭਾਈਬੰਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ	੬੩
੧੮	ਬੱਚਾ ਤੇਜ਼ਰੂਸਤ ਹੋਵੇ	੪੮	੪੮	ਵਿਛੜੇ ਪਿਆਰੇ ਜਸਣ ਮਿਲਣ	੬੪
੧੯	ਪਤੀ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇ	੪੯	੪੯	ਦੁਸਮਨ ਮਿੱਤਰ ਬਣਨ	੬੫
੨੦	ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ	੫੦	੫੦	ਚੰਗੇ ਕੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਵੇ	੬੬
੨੧	ਸਭ ਕਾਰਜ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਹੋਵਣ	੫੧	੫੧	ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਿਧਤਾ ਵਧੇ	੬੭
੨੨	ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੫੨	੫੨	ਭੀੜਾ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ	੬੮
੨੩	ਗੁਆਚੀ ਵਸਤੂ ਤੇ ਧਨ ਮਿਲੇ	੫੩	੫੩	ਉੱਚੀ ਮੀਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੬੯
੨੪	ਵਿਗੜੇ ਕੰਮ ਸੋਫਲ	੫੪	੫੪	ਆਵਾਗਵਨ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ	੭੦
੨੫	ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ	੫੫	੫੫	ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸਾਂਤੀ ਵਰਤੇ	੭੧
੨੬	ਘਰ ਵਿਚ ਸਾਂਤੀ ਵਰਤੇ	੫੬	੫੬	ਨਾਰਾਜ ਹੋਏ ਪਤੀ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਵੇ	੭੨
੨੭	ਸਮਾਂ ਸੁਹਾਵਣਾ ਬੀਤੇ	੫੭	੫੭	ਬੁਰੇ ਸੁਧਲੇ ਨਾ ਆਉਣ	੭੩
੨੮	ਸਭ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵਣ	੫੮	੫੮	ਮਨ ਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੭੪
੨੯	ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਸੌਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ	੫੯	੫੯	ਸਭ ਘਾਟ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ	੭੫
੩੦	ਘਰ ਵਿਚ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਬਣੇ	੬੦	੬੦	ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੭੬
			੬੧	ਨਿੰਦਕਾਂ ਤੇ ਦੋਖੀਆਂ ਤੋਂ ਬਚਾ ਹੋਵੇ	੭੭
			੬੨	ਸੰਭਾਨ ਦੀ ਚਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੭੮
			੬੩		੭੯

ਤਤਕਰਾ-ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ

ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ	ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ
੬੩	ਸੋਤਾਂ ਦੀ ਸਿਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੬੩	੮੯	ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਵਧੇ	੭੭
੬੪	ਮੇਤ ਦਾ ਡਰ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ	੬੪	੯੦	ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	"
੬੫	ਅਟਕੇ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ	੬੫	੯੧	ਅਟਕੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇ	੭੮
	ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਨ	੬੫	੯੨	ਮਨਇਛੁਕ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣ	"
੬੬	ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ	੬੫	੯੩	ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੇ	੭੯
੬੭	ਸ੍ਰੀ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਦਰਸਨ	੬੬	੯੪	ਜਨਮ ਜਨਮ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ	"
	ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲੇ	੬੬	੯੫	ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ	੮੦
੬੮	ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੬੬	੯੬	ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਾਵਾਂ ਦੀ	"
੬੯	ਅਸਾਧ ਰੋਗ ਠੀਕ ਹੋਵੇ	੬੭		ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ	"
੭੦	ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੬੭	੯੭	ਦੁਖ, ਰੋਗ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ	"
੭੧	ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਮਨ			ਦ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਜਸ ਵਧੇ	੮੧
	ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ	੬੮	੯੮	ਵਿਛੜੇ ਸਜਣਾਂ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋਵੇ	"
੭੨	ਸੁਕੰਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੬੮	੧੦੦	ਬਦੇਸ਼ ਯਾਤਰਾ ਨਿਰਵਿਘਨ	"
੭੩	ਆਲਸ ਰੋਗ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ	੬੮		ਹੋਵੇ	੮੨
੭੪	ਭੈਡਾਰੇ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਵੇ	੭੦	੧੦੧	ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ	"
੭੫	ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧੇ	"		ਨਿਵਾਸ ਸੋਵੇ	"
੭੬	ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ	੭੧	੧੦੨	ਵਿਘਨਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ	੮੩
	ਵਾਂਗ ਚਮਕੇ	੭੧	੧੦੩	ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	"
੭੭	ਉਚੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ		੧੦੪	ਸਕਟਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ	੮੩
੭੮	ਜਗਤ ਵਿਚ ਸਤਕਾਰ ਵਧੇ	੭੨	੧੦੫	ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	੮੪
੭੯	ਕਰਜ਼ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ	"	੧੦੬	ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ	"
੮੦	ਆਤਮਕ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ			ਦੂਰ ਹੋਵੇ	"
	ਹੁੰਦੀ ਹੈ	੭੩	੧੦੭	ਕੋਹੜ ਤੇ ਫੁਲਬਹਿਰੀ ਰੋਗ	"
੮੧	ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ			ਦੂਰ ਹੋਵੇ	੮੫
	ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ	"	੧੦੮	ਨੌ ਨਿਧਾਂ ਤੋਂ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧਾਂ	"
੮੨	ਥਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	੭੪		ਮਿਲਣ	੮੬
੮੩	ਗਿਆਨ-ਵੇਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	"	੧੦੯	ਸੁੱਕਾ ਬੱਚਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੇ	"
੮੪	ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਹੋਵੇ	੭੫	੧੧੦	ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ	"
੮੫	ਸਭ ਪਵਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਤਾ ਹੋਵੇ	"	੧੧੧	ਸਾਇਆ ਸਪਾਇਆ ਨਵਿਰ ਹੋਵੇ	੮੭
੮੬	ਘਰੇਲੀ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ	"	੧੧੨	ਘਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੋਵੇ	੮੮
੮੭	ਵੱਡੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੭੬	੧੧੩	ਸਰਬ ਸੁਖ, ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ	"
੮੮	ਮਾਨ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲੇ	"	੧੧੪	ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ	੮੯

ਤਤਕਰਾ—ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ

ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ ਸ਼ਬਦ ਨੰ:	ਮਹਾਤਮ	ਪੰਨਾ
੧੧੫ ਬਿਖਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ		੮੯ ਦਾਣਾ ਵਧੇਰੇ ਹੋਵੇ		੧੦੧
੧੧੬ ਦਵਾਈ ਅਸਰ ਕਰੇ ਤੇ ਰੋਗ ਹਟਣ		੯੦ ੧੩੮ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ		"
੧੧੭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਧੇ		੯੦ ੧੩੯ ਬੇਤੀ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਅੰਨ ਹੋਵੇ		੧੦੨
੧੧੮ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ		੯੧ ੧੪੦ ਦੁਖ ਭੁਖ ਤੇ ਗਰੀਬੀ ਨਾਸ ਹੋਵੇ		੧੦੩
੧੧੯ ਵਿਛੜੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨਾਲ		੧੪੧ ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲਹਿਰ		
ਮੇਲ ਹੋਵੇ		੯੧ ਬਹਿਰ ਹੋਵੇ		"
੧੨੦ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਦੂਰ ਹੋਵਣ		੯੨ ੧੪੨ ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ		
੧੨੧ ਮਨ ਦੇ ਮਨਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਣ		ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ		੧੦੪
੧੨੨ ਸੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ (ਨਾਮ)		੧੪੩ ਅੰਨ, ਧਨ ਤੇ ਬੇਅੰਤ ਰਾਹਿਣੇ		
ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ		੯੩ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ		"
੧੨੩ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇ		" ੧੪੪ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤਿਸ਼ਨਾ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ		੧੦੫
੧੨੪ ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ		੯੪ ੧੪੫ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੋਕੜਾ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵੇ		"
੧੨੫ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਗੱਖਿਆ ਹੋਵੇ		੯੫ ੧੪੬ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ		੧੦੬
੧੨੬ ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ		" ੧੪੭ ਘਰ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਆਵੇ		"
੧੨੭ ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਦਲਿੱਦਗ ਦੂਰ ਹੋਣ		੯੬ ੧੪੮ ਡਰ, ਕਸ਼ਟ ਨ ਸੋਕੜਾ ਨਾਸ ਹੋਵਣ		੧੦੭
੧੨੮ ਫਿਕਰਾਂ, ਸੋਚਾਂ ਤੇ ਫੁਟਕਾਰਾਂ ਮਿਲੇ		" ੧੪੯ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇ		੧੦੮
੧੨੯ ਘਰ ਵਿਚ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ		੧੫੦ ਸਭ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਹੋਣ		"
ਬਹੁਤਾਤ ਹੋਵੇ		" ੧੫੧ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸ਼ਟ ਤੇ ਵੈਰੀ		
੧੩੦ ਮਨ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਵਣ		੯੭ ਨਾਸ ਹੋਵਣ		੧੦੯
੧੩੧ ਨਿੰਦਕ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇ		" ੧੫੨ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵਣ		"
੧੩੨ ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇ		੯੮ ੧੫੩ ਮਾਨਸਕ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਸੰਤਾਪ ਦੂਰ ਹੋਣ		੧੧੦
੧੩੩ ਹੇਕਾਰੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸ਼ਰਨੀ ਪਵੇ		੯੯ ੧੫੪ ਅਗਿਆਨਤਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ		"
੧੩੪ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੇ		" ੧੫੫ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ		੧੧੧
੧੩੫ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋਵੇ		੧੦੦ ੧੫੬ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ		"
੧੩੬ ਰੋਗਾਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੇ ਫੁਟਕਾਰਾਂ ਮਿਲੇ		" ੧੫੭ ਸਭ ਥਾਈਂ ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲੇ		੧੧੨
੧੩੭ ਬੇਅੰਤ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਅੰਨ				

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

-ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ-

ਸ਼ੁਦਧਾ ਪੂਰਨ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਦੀ

ਉਥਾਨਕਾ

ਸਿਖ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿਕਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਮੇਂ ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਪਿਛਲੇ ਪਹਿਰ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਸਿੰਘਾਸਨ ਤੇ ਸੁਸ਼ੋਭਤ ਸਨ। ਆਪ ਦੇ ਪਾਸ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ਭਾਈ ਨੰਦਲਾਲ ਜੀ ਆਦਿ ਨਿਕਟਵਰਤੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸੰਗਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁਣਕੇ ਆਪਣਾ ਜਨਮ ਸਫਲਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਸਨ।

ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਕ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਖ ਨੇ ਉਠਕੇ ਰੱਥ ਜੋੜਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੜੀ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ! ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬਾਣੀ ਜਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਜਪਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਸਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਅਟਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੁਖ, ਤਕਲੀਫ, ਰੋਗ ਆਦਿ ਵਿਚ ਗ੍ਰਸੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪੰਡਤਾਂ, ਜੋਤਸ਼ੀਆਂ, ਮੁਲਾਂ ਮੁਲਾਣਿਆਂ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਦ ਮੰਤਰ ਜਾਂ ਕਲਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਲਈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜਾਪਦਸੇ, ਤਾਕਿ ਅਸੀਂ ਔਖੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਕੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾ ਸਕੀਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੀ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਕਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ! ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ, ਤੂੰ ਦੁਖੀ ਜੀਵਾਂ ਲਈ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਕਾਮਨਾ ਵਾਲੀ ਇਹ ਮੰਗ ਮੰਗੀ ਹੈ। ਸੋ ਅਸੀਂ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਇਹ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ! ਆਪ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਦੀ ਇਹ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦਮ ਕਰੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚੋਂ ਚੋਣਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਕੇ ਇਕ ਪੋਥੀ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜਪਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਤੇ ਮਹਾਤਮ ਲਿਖੇ ਹੋਣ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੁਛ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਗੁਰ-ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਇਕ ਪੋਥੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਲਿਆ ਰਖੀ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਰੀ ਪੋਥੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ! ਆਪ ਨੇ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਦੁਖਾਂ, ਸੰਕਟਾਂ ਤੇ ਕਲੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਲਈ ਇਹ ਪੋਥੀ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਬੜਾ ਮਹਾਨ ਕਾਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਇਸ ਪਰਉਪਕਾਰ ਲਈ ਕੀਤੇ ਕਾਰਜ ਤੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਪੋਥੀ ਦਾ ਨਾਮ 'ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ' ਰਖਿਆ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਗੁਰਸਿਖ ਆਪਣੇ ਕਿਸੇ ਸੰਕਟ ਸਮੇਂ ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਕੇ ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਜਪੇਗਾ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਹਥ-ਲਿਖਤ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਅਸੀਂ ਅਨੇਕਾਂ ਸ਼ਬਦ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਕੇ ਇਸ ਪੋਥੀ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਲੋੜਵੰਦ ਗੁਰਸਿਖ ਜਿਹੇ ਜਿਹਾ ਕਸ਼ਟ, ਦੁਖ ਤਕਲੀਫ਼ ਜਾਂ ਸੰਕਟ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਵਾਲਾ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣਕੇ ਉਸਦਾ ਯਥਾ ਵਿਧੀ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਸੰਕਟ ਨਵਿਰਤ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਬਖਸ਼ਣਗੇ।

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਰਖਕੇ ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੇਗਾ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ। ਦਾਸ ਸੰਗ੍ਰਹ ਕ ੩

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ ਦੇ

ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਜਪਣ-ਵਿਧੀ

ਆਪਣੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਾਸਤੇ ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵਿਧੀ ਪੂਰਬਕ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਪੂਰੇ ਦਿਨ ਬੜੇ ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਪਾਠ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਨਾ।

ਪਾਠ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਜੋੜਨਾ। ਮਨ ਨੂੰ ਡੁਲਾਣਾ ਨਹੀਂ। ਫੁੱਲੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ। ਵਿਚਾਰ ਸੁਧ ਰਖਣੇ। ਜਿੰਨੇ ਦਿਨ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਉਨੇ ਦਿਨ ਸ਼ੁਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ। ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਰਖਣਾ। ਮਾਸ, ਸ਼ਰਾਬ ਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਨਸ਼ਿਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹੇਜ਼ ਰਖਣਾ। ਤਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰੀ ਰਖਣੀ। ਬਹਿਣ ਲਈ ਸਾਫ਼ ਸੁਥਰਾ ਆਸਣ ਵਿਛਾਉਣਾ। ਕਿਸੇ ਨਦੀ, ਦਰਿਆ ਜਾਂ ਸਰੋਵਰ ਕੰਢੇ ਬਹਿਕੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਠ ਘਰ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸੁਥਰਾ ਤੇ ਇਕਾਂਤ ਅਸਥਾਨ ਹੋਵੇ। ਪਾਠ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕੋਲ ਸ਼ੁਧ ਦੇਸੀ ਘਿਉ ਦੀ ਜੋਤ ਜਗਾਉਣੀ। ਅਗ਼ਬਤੀ ਜਾਂ ਧੂਪ ਆਦਿ ਧੁਖਾਉਣਾ। ਜਲ ਦਾ ਪਾਤਰ ਕੋਲ ਰਖਣਾ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਸ਼ਟੀ ਜਲ ਵਿਚ ਰਖਣੀ। ਪਾਠ ਤੋਂ ਉਠਕੇ ਉਸ ਜਲ ਨੂੰ ਆਪ ਛਕਣਾ, ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਛਕਾਉਣਾ, ਘਰ ਜਾਂ ਹੋਟੀ ਵਿਚ ਉਸ ਜਲ ਨੂੰ ਛਿੜਕਣਾ ਚੋਕੜੀ ਮਾਰਕੇ ਚੇਤਨ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ। ਮਾਲਾ ਸਰਬਲੋਹ ਦੀ ਉਨ ਜਾਂ ਪਸ਼ਮ ਦੀ ਵਰਤਣਾ। ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜ ਦੀ ਪੂਰਨਤਾ ਲਈ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਸਮੇਂ ਫਿਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ। ਪਾਠ ਦੀ ਸਿਆਦ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਵਰਤਾਉਣਾ। ਮਰਯਾਦਾ ਪੂਰਬਕ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਏ ਤਾਂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਫਲ ਅਵੱਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥

ਦਸ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ
ਨਮਸਕਾਰ !

.....

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲਾ

ਅਸਲੀ, ਪੁਰਾਤਨ ਤੇ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ

ਸ਼ਰਧਾ ਪੂਰਨ

ਅਰਥਾਤ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਧੀ

ਤਥਾ

ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਸ਼ਬਦ

.....

ਸਲੋਕੁ ॥

ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥
ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਫੁਰਮਾਨ

ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਹੇਠ ਲਿਖੇਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ

ਹਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਨਿਤਨੇਮਕਰਨ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਂਦੇ ਹਨ :—

ਮ. ੪ ॥

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ
ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਉਦਮੁ ਕਰੇ ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥
ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ
ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਜਿਸਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕੀ
ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਪਣਾ
ਜੀਵਨ ਗੁਜ਼ਾਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕੋਈ ਸੰਕਟ,
ਦੁਖ, ਕਲੈਸ਼, ਰੋਗ, ਆਧੀਆਂ, ਬਿਆਧੀਆਂ ਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਨੇੜੇ

ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਪਾਸਿਓਂ ਮਾਨ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਗਲਤ ਕਰਮਾਂ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੋਗ, ਕਸ਼ਟ, ਸੰਤਾਪ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਆ ਹੀ ਘੇਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਆਸਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਦਾ ਅੱਡੋ ਅੱਡ ਮਹਾਤਮ ਤੇ ਜਪਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਦੇ ਅਨੇਕਾ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਤਮ ਤੇ ਵਿਧੀ ਸਹਿਤ ਲਿਖ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਔਖਾ ਕਾਰਜ ਆਣ ਬਣੇ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਿਧੀ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣ ਲਵੇ। ਉਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸੁਧ ਮਨ ਤੇ ਸੁਧ ਤਨ ਨਾਲ ਜਪ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰਖੋ। ਸਭ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਸਤਿ ਕਰ ਜਾਨਣਾ।

ਹਰ ਗੁਰਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਦਸੀ ਮਰਿਆਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਸਵੱਯੇ, ਬੇਨਤੀ ਚੋਪਈ ਤੇ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ ਰਹਿਰਾਸਤੇ ਸੋਣ ਵੇਲੇ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹੇ। ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

‘ਵਾਹਿਗੁਰੂ’ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਹਰ ਸਿਖ ਲਈ ਜਪਣਾ ਅਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੇਸਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸੰਕਟ ਨਹੀਂ ਵਿਆਪਦਾ।

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹ ਸਲੋਕ ਸਮੱਗ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਜੀ ਦੀ ਰਚੀ ਬਾਣੀ ਇਸ ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਬੜੀ ਮਹਾਨਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੂੰ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਤੇ ਇਹ ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰਕੇ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਤ੍ਰ 'ਅਮੋਘ ਮੰਤ੍ਰ' ਹੈ।

ਇਸ ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸੁਧ ਮਨ ਨਾਲ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ੧੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਿਧ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਬਰਕਤਾਂ ਹੀ ਬਰਕਤਾਂ ਵਰ੍ਹਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ !

ਇਸ ਮੂਲ-ਮੰਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਧਨ, ਸਾਰੇ ਸੁਖ, ਬਰਕਤਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ !

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਨੂੰ 'ਆਦਿ ਸਚੁ' ਵਾਲੇ ਸਲੋਕ ਸਮੇਤ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਦਿਨ

੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਮਨਇਛਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬਰਕਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਵਸਦੀਆਂ ਹਨ । ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਗ੍ਰਹਿ ਵਿਖੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

(ਪਉੜੀ ਪਹਿਲੀ)

ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾਪੁਰੀਆ ਭਾਰਾ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵੇ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵੇ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

(ਪਉੜੀ ਦੂਜੀ)

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇਮਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ)

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਰਾ ॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹੁ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ
ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ॥
ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ
ਜੁਗਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਸਵਾ ਲੱਖ ਪਾਠ ੧੦੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋ।
ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਘਰਾਣੇ ਦੀ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਚੌਥੀ)

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ
ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ॥
ਮੁਹੇ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ
ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਏਵੇ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੪੧ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਿੱਤ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ
ਵੇਰੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਅੜਦਾ।

(ਪਉੜੀ ਪੰਜਵੀਂ)

ਬਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ
ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ

ਕਬਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ
ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੧ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਪਾਠ
ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਦੁਸ਼ਮਨ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ। ਸਭ
ਕਲ੍ਹਾ ਕਲੇਸ਼ ਨਾਸ ਹੋਵੇ। ਘਰ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਆਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਛੇਵੀਂ)

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀ
ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ
ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ॥ ਗੁਰਾ ਇਕਿਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਦੁਪਹਿਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ
੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪੇ। ਸਭ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ। ਸਭ ਪਾਪ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਵਣ ਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ।

(ਪਉੜੀ ਸਤਵੀਂ)

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਸਾਣੀਐ
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ ਜੇ
ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿਦੋਸੀ
ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ
ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥ ੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੫੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ।
ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ ਤੇ ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਪਾਠਕਰਨਾ। ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ। ਉਮਰ ਲੰਮੀ ਹੋਏ। ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਨਾਸ ਹੋਵਣ।

(ਪਉੜੀ ਅੱਠਵੀਂ)

ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
 ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
 ਸਦਾ ਵਿਗਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਯਾਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ।
 ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਸਵੇਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ। ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
 ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਸੰਤਾਪ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆ ਵਸਦੀ ਹੈ।

(ਪਉੜੀ ਨੌਵੀਂ)

ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
 ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ
 ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ
 ਸਮੇਂ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੪੦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਮਨੁਸ਼੍ਰਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
 ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਉੱਜਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ ਹਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਉੜੀ ਦਸਵੀਂ)

ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
 ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
 ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੨੨ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ੧੪ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ।
 ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਇਸ਼ਟ ਦੇਵ ਦਾ ਸੁਪਨੇ ਵਿਚ ਦਰਸ਼ਨ
 ਹੋਵੇ। ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਵਧੇ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਪਉੜੀ ਯਾਰਵੀਂ)

ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥

ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥੁ ਹੋਵੈ ਅਸਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੧੪ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ੧੪ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੋ।
ਕੋਲ ਜਲ ਦਾ ਗੜਵਾ ਰਖੋ। ਉਸ ਜਲਦੇ ਛੁਟੇ ਅੱਖਾਂ ਤੇ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਅੱਖਾਂ
ਦੇ ਸਭ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ।

(ਪਉੜੀ ਬਾਰਵੀਂ)

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ
ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੋ।
ਦੁਸ਼ਮਨ ਮਿੱਤਰ ਬਣੇ ਪਾਠ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਘਰ ਦੇ ਸਭ ਕਲੇਸ਼
ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਪਉੜੀ ਤੇਰਵੀਂ)

ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ
ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਅਰੰਭ ਕਰੋ। ੧੪
ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧੪ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਬੇਧਨਾ ਛੁਟਣ। ਮੁਕਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿੱਤ
ਹੋਵੇ। ਮਨ ਤੇ ਬੁਧੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵਣ।

(ਪਉੜੀ ਚੌਧਵੀਂ)

ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰ ॥

ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ੭ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੭ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਨਾ । ਜੰਗ ਵਿਚ ਫਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਦੇ ਸਫਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਵੇ । ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਵਧੇ ।

(ਪਉੜੀ ਪੰਦਰਵੀਂ)

ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੈ
ਗੁਰਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇਕੋ
ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੋ ।
ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ । ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ
ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(ਪਉੜੀ ਸੋਲਵੀਂ)

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ
ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮ ਰੁ ॥ ਧੋਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ
ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ
ਕੋ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ
ਕੋਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣੁ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋਤੁ ਭਾਵੈ
ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ੪੦ ਦਿਨ ' ।

੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪੇ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ। ਅਧਰੰਗ ਆਦਿ
ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ। ਦੇਹੀ ਕੰਚਨ ਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਸਤਾਰਵੀਂ)

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ
ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ
ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ
ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੭ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੭ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪ ਕਰਨਾ।
ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ। ਅੰਨ ਧਨ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।
ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ।

(ਪਉੜੀ ਅਠਾਰਵੀਂ)

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮ ਥੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ
ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲ ਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ
ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ। ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ
ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ। ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ
ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੨੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ।
ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਤੇ ਨੇਤਰਾਂ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਪਾਠ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਤੋਂ
ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ।

(ਪਉੜੀ ਉਨੀਵੀਂ)

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ
ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ
ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ
ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ
ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ
ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਸਰੋਵਰ, ਨਦੀਜਾਂ ਦਰਿਆ
ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਬੈਠ ਕੇ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੇ। ੨੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ।
ਇਸਤ੍ਰੀ ਵਸ ਹੋਵੇ। ਬੇਅੰਤ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਨਮਾਨਮਿਲੇ।

(ਪਉੜੀ ਵੀਹਵੀਂ)

ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ
ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੋ ਸਾਬਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ
ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ
ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਦਸਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚਪ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਣਾ। ਪੇਸ਼ਾਬ
ਤੇ ਗੁਦਾ ਰੋਗ [ਬਵਾਸੀਰ] ਆਦਿ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ। ਦੇਹੀ ਅਰੋਗ ਹੋਵੇ। ਪਾਠ
ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ।

(ਪਉੜੀ ਇਕੀਵੀਂ)

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ॥ ਸੁਅਸਤਿ
ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ
ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਬਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ॥ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ
ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ॥ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਵਖਤੁ ਨ
ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਬਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ
ਰੁਤਿ ਮਾਸੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਨੀ ਕਉ ਸਾਜੈ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ
ਸਭ ਕੇ ਆਖੈ ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ
ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਅਗੇ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥ ੨੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੩੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧੮ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੋ ।
ਸੂਰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ । ਵਜ਼ੀਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ । ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲੇ । ਵੀਰ-
ਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ ॥

(ਪਉੜੀ ਬਾਈਵੀਂ)

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ
ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤਾ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਹਰ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ
ਧਾਤੁ॥ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੇ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥ ੨੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਇਕੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਹਜ਼ਾਰ ਜਾਪ
ਕਰਨਾ । ਪਾਠ ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ । ਇਸ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਮੰਤਰੇ ਜਲ
ਨਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬੜਾ ਜੋਧਾ ਪੁਤਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

(ਪਉੜੀ ਤੇਈਵੀਂ)

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ
ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨੁ ਗਿਰਹਾ ਸੈਤੀ ਮਾ

ਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਦੁਪਹਿਰ ਸਮੇਂ ਜਲ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋਕੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਵਜੀਰ ਦੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਜਲ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠਕੇ ਜਪਣ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਮੁਖ ਜਪਣ ਨਾਲ ਮਿਰਗੀ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਪਉੜੀ ਚੌਵੀਵੀਂ)

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲ-
ਲਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ
ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਬਾਉ ॥ ਊਚੇ ਊਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁ
ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ
ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥ ੨੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਧਸੀਸੀ ਤੇ ਦਾਹੜ ਦੀ ਪੀੜਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਪੰਝੀਵੀਂ)

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ
ਵੇਕਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ
ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥
ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ
ਮੁਹਿ ਖਾਹਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸਨੈ
ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ। ਅਣਗਿਣਤ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਸੰਸਾਰਕ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ। ਜਲ ਵਿਚ ਖੜੋਕੇ ਜਪੇ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ। ਕਾਲ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਮਾਹਵਾਰੀ ਦੇ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤੀ ਹੋਵਣ।

(ਪਉੜੀ ਛਬੀਵੀਂ)

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ
ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ
ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦੁ ॥ ਆਖਹਿ
ਗੋਪੀ ਤੇ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧਾ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ ਕੇਤੇ
ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ
ਕਰੇਹਿ ॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕੇ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ
ਗਾਵਾਰੁ ॥ ੨੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ੪੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ੧੦੮ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਲੋਕ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਸੰਧਿਆ ਸਮੇਂ ਜਪਨ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਸਤਾਈਵੀਂ)

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ
ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ॥

ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ
ਦੁਆਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮ ਵੀਚਾਰੇ॥
ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ
ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ
ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ
ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ
ਮਨ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ
ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ
ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ
ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ॥
ਹੋਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ॥ ਰੋਗੀ ਰੋਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿਕਰਿ
ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੇ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵਤਿਸ
ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥ ੨੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ
ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਹਰ ਤਰਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਣੀ ਵਰਗੇ ਭਿਆਨਕ ਰੋਗ ਦੂਰ
ਹੋਵਣ । ਇਸ ਪਉੜੀ ਦੇ ਜਾਪ ਸਮੇਂ ਮੰਤਰਿਆ ਜਲ ਜਿਸ ਰੋਗੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ
ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

(ਪਉੜੀ ਅਠਾਈਵੀਂ)

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਬੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਬਾ
ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ
ਮਨਿ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੇ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ
ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ । ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੫ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ । ਅਤੀਸਾਰ ਤੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿਣੀ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ।

(ਪਉੜੀ ਉਨਤੀਵੀਂ)

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥
ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ
ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਜਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ
ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੨੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ੨੨ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧੦ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਕਰਨਾ । ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵਣ । ਬੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦੁਸ਼ਮਨ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ।

(ਪਉੜੀ ਤੀਹਵੀਂ)

ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ
ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ
ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ
ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥ ੩੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਸਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੪੧ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰਨਾ । ਇਸ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਮੰਤਰਿਆ ਜਲ ਦੇਣ ਨਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਅਠਰਾਹ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ । ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸੋਕੜਾ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵੇ । ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ ।

(ਪਉੜੀ ਇਕੱਤੀਵੀਂ)

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ

ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ । ੩੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਇਕੀ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰਨਾ । ਕੋਲ ਜਲ ਦਾ ਗੜਵਾ ਰਖਣਾ । ਇਹ ਜਲ ਜਿਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਏ ਉਸ ਨੂੰ ਗਰਭ ਠਹਿਰੇ । ਸੁੰਦਰ ਪੁਤਰ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ।

(ਪਉੜੀ ਬੱਤੀਵੀਂ)

ਇਕਦੂ ਜੀਭੋ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੋੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਚਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥ ੩੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੇ । ਵਾਕ ਸਿਧ ਹੋਵੇ । ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਜਪੇ ਜ਼ਬਾਨ ਖੁਲ੍ਹੇ ।

(ਪਉੜੀ ਭੱਤੀਵੀਂ)

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੩੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਜਾਪੁ ਸ਼ਨਿਚਰਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰੇ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਗਰ ਸਭਾ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ । ਰਾਜਾ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇ । ਨੇਤਰ ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋਵਣ ।

(ਪਉੜੀ ਚੌਤੀਵੀਂ)

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੋਗ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ
ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ। ੨੧ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਜੋਤਿਸ਼ ਵਿਦਿਆ ਦਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ। ਮੰਗਲਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰੋ ਤਾਂ ਭੂਤ ਪਰਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋਵੇ।
ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਵਾਸਾ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਪੈਂਤੀਵੀਂ)

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ
ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ
ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ
ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ
ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ
ਅੰਤੁ ॥ ੩੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ੨੧ ਦਿਨਾਂ
ਵਿਚ ਇਕੀ ਸੌ ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਕੋਲ ਰਖਿਆ ਜਲ ਕੁਸ਼ਟੀ ਤੇ ਭਰੀਦਰ ਦੇ ਰੋਗ।
ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਛਤੀਵੀਂ)

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ
ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
ਤਾਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨ ਜਾਹਿ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ
ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਰਾ ਕੀ ਸੁਧ ॥੩੬॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਵੀਰਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ
ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣਾ। ਗਿਆਨ, ਵੈਰਾਗਤੇ ਭਗਤੀ ਦੀ
ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ
ਆਰੰਭ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਦਿਸ਼ਟ ਵਸਤੂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਸੈਤੀਵੀਂ)

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ
ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ
ਮਾਹਿ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਰੂਪੁ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿਨ ਠਾਰੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ
ਕੈ ਰਾਮ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤਿ ਵਸਹਿਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ
ਮਨ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ
ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ੧੩ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧੩ਸੌ ਜਪੇ। ਮੰਗਲਵਾਰ
ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਦੇ ਪਾਪ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ। ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

(ਪਉੜੀ ਅੱਠਤੀਵੀਂ)

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀ ॥੧॥

ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ॥ ਘੜੀਐ
ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੩੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ੫ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ
੧੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰਨਾ। ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲੇ। ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਸ ਹੋਵਣ।
ਸਭ ਇਛਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਣ। ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ ਨਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ
ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ
ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਤਕਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ
ਨਾਲਿ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ। ੨੧
ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੫ ਸੌ ਜਪਣਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਹਤਿਆ, ਗੁਰੂ ਧਰੋਹ ਦਾ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਰ
ਸਭ ਸੰਤਾਪ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ। ਹਿਰਦਾ ਸੁਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ
ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।

ਬੋਲੋ ਸਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ

ਦਾ

ਮਹਾਤਮ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇਆ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਛਪੈ ਛੰਦਮ ਛੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ
ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨੁਭਵ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿੱਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿੱਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥ ਤਵ ਸਰਬ
ਨਾਮ ਕੱਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥ ੧ ॥

[ਜਾਖੂ ਸਹਿਬ]

ਵਿਧੀ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ
ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ੪੦ ਦਿਨ ਜਪਣ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹਿਰਦੇ
ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ
ਨੂੰ ਸਦਾ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਿਹਰ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ
ਖਾਈ ॥ ਮਾਯਾ ਮੋਹੁ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਇਕੁ
ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ ਜਖ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ । ਇਕ
ਅਰਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫੮

[ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਬਾਅਦ ੨੧ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਪੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹਿਰਦੇ

ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰੋਂ ਬੇਅੰਤ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩ .

੧ ਓ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਤੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚੋਪਈ ॥

ਪ੍ਰਣਵੋ ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਕੀਓ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਗਤੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੧ ॥
 ਹਸਤਿ ਕੀਟ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਰਾਵ ਰੇਕ ਜਿਹ ਇਕ ਸਰ ਜਾਨਾ ॥ ਅਦ੍ਵੈ
 ਅਲਖ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਗਾਮੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੨ ॥ ਅਲਖ
 ਰੂਪੁ ਅਛੈ ਅਨਭੇਖਾ ॥ ਰਾਗ ਰੰਗ ਜਿਹ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ
 ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਦ੍ਵੈ ਅਬਿਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਬਰਨ ਚਿਹਨ
 ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤਾ ॥ ਸ਼ੱਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰ ਜਿਹ ਤਾਤ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ
 ਸਭਨ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਾਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ੪ ॥ ਅਨਹਦ
 ਰੂਪ ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜਿਹ ਬਸਤ ਭਵਾਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ਼ਨ
 ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਮੁਖਚਾਰ ਬਤਾਇਓ ॥ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ
 ਉਪਇੰਦ੍ਰ ਬਨਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਰੁੰਦ੍ਰ ਉਪਾਇ ਖਪਾਏ ॥ ਲੋਕ ਚਤੁਰਦਸ ਖੇਲੁ
 ਰਚਾਇਓ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਪ ਹੀ ਬੀਚ ਮਿਲਾਇਓ ॥ ੬ ॥ ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜੰਛ ਰਚੇ ਸੁਭਚਾਰਾ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿਖ ਭਵਾਨ ਕਹਾਨੀ ॥ ਘਟ
 ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪਟ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ੭ ॥ ਤਾਤ ਮਾਤ ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਨਾ ਪਾਤਾ ॥ ਏਕ ਰੰਗ
 ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਕੇ ਬੀਚ ਸਮਾਨਾ ॥ ਸਭਹੂੰ ਸ੍ਰਬ ਠੇਰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
 ੮ ॥ ਕਾਲ ਰਹਿਤ ਅਨਕਾਲ ਸਰੂਪਾ ॥ ਅਲਖ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਵਧਾਰਾ ॥

ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਜਿਹ ਚਿਹਨ ਨ ਬਰਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਦੇਵ ਅਛੈ ਅਨ ਭਰਮਾ ॥
੯ ॥ ਸਭ ਕੋ ਕਾਲ ਸਭਨ ਕੋ ਕਰਤਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੋਖਨ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਏਕ
ਚਿਤ ਜਿਹ ਇਕ ਛਿਨ ਧਿਆਯੋ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਆਯੋ ॥ ੧੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਸ੍ਰੀ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਰਚੀ ਇਸ ਚੌਪਈ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦
ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਰਤੀ ਜੁੜਦੀ ਹੈ। ਹਿਰਦੇ
ਵਿਚ ਗਿਆਨ, ਵੈਰਾਗ ਤੇ ਬਿਬੇਕ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ-ਮੁਕਤੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਰਮਗਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਉ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੈਰੈ
ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੈ
ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥ ੨ ॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਵੈ ਵਧਦੇ ਜਾਈ ॥ ੩ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਖਾਇ ॥ ਸੁ
ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩੧ ॥ ੧੦੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪਾਠ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਨ ਦੂਣੀ ਤੇ ਰਾਤ
ਚੌਗੁਣੀ ਤਰੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਘਰ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਸਭੇ ਕਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਣੀ
ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ਭਇਓ

ਸਹਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੇ ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ਮਾਇਆ ॥ ਤੋਟਿ ਨ
 ਕਤਹੁ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਇਆਲਾ ॥
 ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਰੁਸਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਬਣਤ
 ਬਣਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਭਾਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਇਹ ਪੁੰਨ ਪਦਾਰਥੁ ਤੇਰਾ ॥ ਜਨ
 ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੧੪ ॥ ੬੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ੧੦੧ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ ।
 ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੇ ਸਭ ਵਿਗੜੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਵਣ । ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਇਆ
 ਦੀ ਲਹਿਰ ਬਹਿਰ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਮੁ ਵਣਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਮ
 ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ
 ਵਖਰੁ ਲਾਇਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਖਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ
 ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ
 ਫਲੁ ਤੇਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੇ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
 ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ
 ਲੇਈ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੭ ॥ ੪੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੦੮ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਅੰਤ
 ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਰ.ਰੀ.ਬੀ
 ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ ਫੋਲੈ ਕਉੜਾ ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥
 ਸਦਾ ਭੂਖੀ ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥ ੧ ॥ ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥
 ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਇ
 ਠਗਉਲੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
 ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਤਟ
 ਤੀਰਥ ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸੇ ਉਬਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਾਹ
 ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੯੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੦੮ ਪਾਠ ੪੧ ਦਿਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਘਰ
 ਦੀ ਕਲਾ ਕਲੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋਵੇ। ਪਤੀ ਨਾਲ
 ਪਿਆਰ ਕਰੇ। ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਕਲੇਸ਼ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ ਦਰਸਨੁ
 ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ
 ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ
 ਬੇਨੰਤੀ ਪਭੁ ਜੀ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥ ੯੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ
 ਦੁਖਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯

ਸੌਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
 ਹੈ ਰਾਖੀ॥ ਸਰਠਿ ਸਚੇ ਕੀ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥
 ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਬਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਦੀਉ ਦਾਗੂ॥ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ॥ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥
 ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ॥ ਹਮਰਾ
 ਗੁਣ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾਖੀ॥ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ
 ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥
 ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥

ਵਿਧੀ—ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਵੀ ਰੋਗ ਦੂਰ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੬੦ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪੇ । ਦਵਾਈ ਅਸਰ ਕਰਨ
 ਲਗ ਪਵੇਗੀ । ਸਭ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵਣਗੇ । ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸਭ
 ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਆ ਵਸੇਗੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥
 ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ॥ਮਾਤ ਪਿਤਾ
 ਸੁਤ ਨੈਹੁ ਘਨੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ॥ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ
 ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ॥ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ॥ ਕਹੁ
 ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
 ਗਿਆਨ ਤੇ ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਹਿਰਦਾ ਸੁੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਿ ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ਭਇਆ ਮੁਖੁ
ਸਾਚਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨਿ
ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ
ਭੈ ਭੰਜਨ ਉਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ਦੁਸਟ ਦੂਤ
ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ
ਵਖਾਣਿ ॥੨॥੨੬॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੱਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਜਪਣ ਨਾਲ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ, ਮਨ ਦੀ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਟੇ ਤੇ ਬੰਧਨਾਂ
ਦਾ ਨਾਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖ ਪਵਿਤ੍ਰ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸਤੇ ਸੋਈ
ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥
ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਹੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ
ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ
ਮੁਖ ਉਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੯੦ ਦਿਨ ੪੦ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ ਸਭ
ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਣ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਉਜਲ ਜਸ ਫੈਲੇ ਤੇ ਮਨ ਸਤਕਾਰ
ਵਧੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ
ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥
੧ ॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਉਸੇ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ
ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤ ਪੂਰਨ
ਆਸ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਅਨਦਿਨੁ
ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ
ਨਸੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਉਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ
ਸੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ
ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੯ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰੋ।
ਛਾਇਆ, ਟੂਠੇ ਦੂਰ ਹੋਵਣ। ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਦਾ ਸਾਇਆ ਨਾਸ ਹੋਵੇ। ਦੇਹ ਅਰੋਗ
ਹੋਵੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥

ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੁਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੋਲੁ ਹਜਾਰ ॥ ਰਮਈਏ
ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੁੰਜੀ ਰਾਖਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ੧ ॥ ਕੋ ਬਨਜਾਰੇ ਰਾਮੁ ਕੋ
ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਇਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ

ਕਰਉ ਬੁਧਾਰੁ ॥ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨ ਲਾਇਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥
ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ
ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ੩ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸ਼ੁਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕ ਸੌ ੮ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਦਿਨ ਵਿਧੀ
ਪੂਰਬਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਵਿਚ
ਇਤਬਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੰਗੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ
ਹਨ। ਵਪਾਰ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰੋ। ਵਪਾਰ ਵਿਚ
ਬਰਕਤ ਪਵੇਗੀ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥
ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥
ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ਰਹਾਉ॥ ਬਹੁਤ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ
ਸਾਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਜਪਤ
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਅਗਾਧ ਬੋਧਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੧੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੧ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਅਠਾਹਠ ਤੀਰਥਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੬

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਿੰਦਕ ਐਸੇ ਹੀ ਬਰਿ ਪਰੀਐ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ

ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰ ਤਉ ਨਿੰਦਕ
ਉਮਾਰੈ ਭਲੈ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ਬੁਰਾ
ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥ ੧ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪ੍ਰਭੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ
ਆਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦ ਉਠਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਸੁਆਮੀ ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੈ ਕਰੀਐ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕੀ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਨਿੰਦਕ,
ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਦੇਖੀ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨੀ ਛੱਡ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ
ਬੁਰੀਆਂ ਸਕੀਮਾਂ ਨਿਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੧੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ
ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ
ਮੇਰਾ ॥ ਈਹਾ ਉਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੇ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣੈਹਾਰੁ
ਤਿਨੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥ ੨ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰੇ । ਰੂੜੇ ਗੂੜੇ
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ਉਚੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ
ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ
ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਗਰਭ ਸਮੇਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇੱਕੀ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਜਪੇ ਬੱਚਾ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਜਨਮੇ ਤੇ ਬੱਚੇ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੮

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਪਣੈ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਜਾਨਿ

ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ
ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ੧ ॥
ਦੇਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੬੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਬੱਚਾ ਤੇ ਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੯

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ ਜਾ ਕਾ
ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ੧ ॥ ਕਹੁ ਬੇਨਤੀ
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ
ਤੇ ਉਚਾ ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬ
ਬਿਆਪਤ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ ਜਾਕੀ ਸੋਭਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹੋਤ ਸੂਕੇ
ਹਰੇ ॥ ਜਿਸ ਸਿਮਰਤ ਝੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥ ੪ ॥ ੨੧ ॥ ੯੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ । ਪਤੀ ਵਸ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੦

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਪਿ
ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਦੋਖੀ

ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਉਧਰ ਲੀਏ ਲਾਇ
ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥੧॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਹੋਏ
ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਈ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣਾ ।
ਨਿੰਦਕ ਦੇਖੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ
ਹਨ । ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਸਰਬ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਵਿਚ
ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੧

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ।

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਪਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ
ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ
ਰ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਬੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸਨੋ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥
ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ
ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ
ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੪ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਵਿਘਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਸਭ ਕੰਮ ਅਸਾਨ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੨

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨਾਉ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥ ਥਾਉ ॥
ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਅਪਨੀ ਰਤਿ ਮਿਤਿ
ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ
ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰਿ ਨ ਜਾਨਸ ਕੋਇ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ, ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਕਦੀ ਤੋਟ ਨਾ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੩

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬਾਹਰਿ ਦੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥
ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੁ ਜਾਇਆ ਥਾ॥
੧॥ ਮਾਣਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ॥ ਮੇਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ
ਪਾਇਆ ਜਾਈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਦਿਸਟੁ
ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬਦ
ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ ਤੋਟਿ
ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ਅਖੁਟ ਭੇਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ ਚਰਣ ਚਰਣ
ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ ੨ ॥ ਸਹਜੇ ਆਵਾ

ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ
ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਵਾਰੀ ਜਪੋ ਤਾਂ ਗੁਆਚੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਧਨ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਵੀਰਵਾਰ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੪

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਗੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥
ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥
ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ॥ ਜਹ
ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੩॥ ਤੂੰ
ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਭਛਾਰ ॥ ਰੇਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥ ੪ ॥ ਮਨ ਤਨ
ਅੰਤਰਿ ਤੂਹੀ ਧਿਆਇਆ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੇ
ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥

ਵਿਧੀ—ਜੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਰੁਕ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ਨੇਮ ਨਾਲ ੨੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਗੜੇ ਕੰਮ ਸੋਰ ਜਾਣ। ਸਭ ਸੰਕਟ ਤੇ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੫

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਕਿਤਹੀ ਕਾਮਿ ਨ
 ਧਉਲਹਰ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧ ਸੰਗਿ
 ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥
 ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ਸੁਖ ਮਨੁ ਸੋਝਾਏ ॥ ਐਸੇ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ
 ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕੁ ਹੈ ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥
 ਪਾਟ ਪਟੇਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਹਾਥਿ
 ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਸ ਜਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥
 ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਜਿਹੜਾ ਪੁਰਸ਼ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਚੜ੍ਹਦੇ
 ਸੂਰਜ ਵਲ ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ੪੧ ਦਿਨ ਕਰੇਗਾ, ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਤੇ ਨਗਰ
 ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਘਰ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਸੁਖ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੬

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਉ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ
 ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੁ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਜਪਹੁਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥
 ਅਵਰ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹਿ
 ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨਿ ਬਿਧਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਨੁ ਭਾਵਨੁ ਪਾਤੀ
ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰੇ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤ ਰਹੈ॥੩॥
ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੈ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ
ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜੇਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੫ ਹਜ਼ਾਰ
ਪਾਠ ਕਰਨਾ। ਮਨ ਸੁਧ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਿਰਦਾ ਟਿਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
ਮਨ ਦੀ ਭਟਕਣਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਵਿਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।
ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲ
ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਸਿਗਾਰੀਜੀਉ॥
੧ ॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥
ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥
ਅਚਾਰਵੰਤਿ ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ
ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ
ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੁ
ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਹਰ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ੨੧ ਪਾਠ ਕਰਨੇ। ਸਮਾਂ
ਸੁਹਾਵਣਾ ਬਣੇ, ਕੋਈ ਦੁਖ ਕਸ਼ਟ ਨਾ ਵਾਪਰੇ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਖਵਾਲੀ
ਹੋਵੇਗੀ। ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇ।

ਸਬਦ ਨੰਬਰ ੨੮

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ
ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ
ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੇਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹੁ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ
ਉਬਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਸਦ ਬਖਸਿਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੦੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਵਾਰੀ ਪਾਠ
ਕਰੋ । ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ । ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੨੯

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤ ਲਾਗੈ ਵਡੈ
ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਾਈਐ ਦੇਹੁ
ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨੁ ਜੁਗਤੀ
ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੧੦੧ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੧ ਦਿਨ ਜਪਣਾ ।
ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਸੰਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੦

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਨਿ ਵਸੁ
ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੈਖ ਵਿਗਸੁ

ਜੀਉ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ
ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ
ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਦੁਪਹਿਰ ਪਿਛੋਂ ੨੫ ਵਾਰ ਲਗਾਤਾਰ ਪੰਜ
ਮੰਗਲਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ॥ ਘਰ ਵਿਚ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਬਣੀ ਰਹੇਗੀ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣਗੀਆਂ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੧

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ਜਿਨਿ ਕਰਿ
ਜਤਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤਿਸ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਠ ਪਹਰ
ਧਿਆਈ ॥ ੧ ॥ ਰਮਈਆ ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਅਪੁਨਾ
ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ ਜਿਨਿ
ਕੀਤਾ ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ ਸੁਰਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਨਿਥਾਵੈ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ
ਦੀਆ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ
ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ੩ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ
ਕਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਦੇ ਜਨਮ ਸਮੇਂ ੪੦ ਵਾਰੀ ਕਰੇ ।
ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਭਗਤੀ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲਾ ਤੇ ਸੁਭ ਲੱਛਣਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ । ਪੁਤਰ ਆਗਿਆ
ਕਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੨

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ
 ਹੋਵਈ ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ
 ਭਾਇ॥ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ॥੨॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ
 ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ਹਰਿ
 ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਮੋਲਾ ॥
 ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ਨਾਨਕ
 ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ।
 ਭਗਤ ਦੀ ਕੀਤੀ ਘਾਲਨਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੩

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੈ ਸੁਖ ਸਾਰੇ॥
 ੧॥ ਭੈ ਬਿਨਸੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
 ਗਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਗਨਿ
 ਸਾਗਰ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ ਜਨਮ
 ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ
 ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫॥੧੨੫॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੯੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਹਰ

ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਕਲੀਫਾਂ ਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਦਾ ਡਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੪

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਝ ॥

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰ ਨੋੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟਿ
ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥ ੨ ॥ ਭਏ ਕਿਪਾਲਗੁਸਾਈਆ
ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੋਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥
ਗੁਰ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ੧੭੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਸਾਰਕ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸਭ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ
ਹੋਵਣ । ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਿਆ ਰਹੇ । ਚਿਰਾਂ ਦੇ ਚਲ ਰਹੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫਤਹ ਹੋਵੇ । ਅਟਕੇ ਕਾਰਜ ਸੋਰਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੫

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਮੰਗਲੁ
ਗਾਵਉ ॥ ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ
ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੋਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਰਮਲ
ਬੀਆ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥

੨। ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਤਿ
ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ
ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੧੦੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪੋ ।
ਪਰਵਾਰਕ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਦੁਬਿਧਾ, ਲੜਾਈ ਝਗੜੇ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ । ਸਰੀਰ
ਅਰੋਗ ਹੋਵੇ । ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਇਜ਼ਤ ਮਾਣ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਵਧੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਹੜੇ ਘਰੁ ੪ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਹ
ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ
ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ਤਜਿ ਛੋਡੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ
ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ
ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ
ਆਘਾਇ ॥੭॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ
ਪਰਾਇ ॥੮॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਆਦਿ ਵਿਕਾਰ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ
ਹਿਰਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੭

ਡਖਣੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਵੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੈਨੂੰ

ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ॥
 ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੋਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ
 ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦ
 ਭਇਆ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦਾ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ
 ਭਾਵੇਦਾ ॥ ੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰੀ ਲਗਾਤਾਰ ਜਪਦੇ ਰਹਿਣ
 ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਨ ਵੀ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਦਿੱਤਾਵਾਂ
 ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਘਰ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੩੮
 ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ਆਪਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਲਾਗੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸਗਲੇ ਜੀਅ
 ਭਾਈ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ
 ਪੂਰੀ ॥ ੪ ॥ ੫੪ ॥ ੧੨੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਪਾਠ
 ਕਰਨ ਨਾਲ ਪਾਪੀਆਂ ਦੁਸ਼ਮਨਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਕਟਾਂ
 ਤੋਂ ਰਖਿਆ ਕਰਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੩੯
 ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ॥ ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਗਾਮ ਨਾਮਿ
 ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੈ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਾਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇਦਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ੨ ॥ ੪ ॥ ੬੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੧੦੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਸਰੀਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਬੰਧਨ ਟੁਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੦

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਰੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥
ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੇ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲਰਜਾਇਆ ॥
ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰੁਪੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਨਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੈ
ਮੇਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੭ ॥ ੩੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ੪੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਔੜ ਹਟ ਜਾਂਦੇ, ਮੋਹਲੇਧਾਰ ਮੀਂਹ ਵਰਸੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਹਰਿਆਵਲ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੧

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੇ ਜੀਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੧੦੮ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ ਨੇਤਰਾਂ ਦੇ ਸਰਬ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੀਤਲਾ (ਮਾਤਾ) ਦਾ ਦੁਖ ਵੀ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੨

ਸੋਰਠ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਅ ਜੇਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਢਾਈ ਉਨ ਨ ਕਤਹੂ ਬਾਤਾ ॥ ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੯੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇ ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੪੩

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਮੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤੁ ਇਕੋਲਾ ॥ ਤਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਰੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥

(ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ)

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਪਉੜੀ ੪੦ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਸਭ ਸੰਕਟਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੈਦ ਵਿਚ ਪਿਆ ਮਨੁੱਖ ਰਿਹਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਣ ਸਤਕਾਰ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੪

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੇ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ
ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇ ਕਹਤੇ ਸਭ ਬਾਹਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਕੇ ਕਹਤੇ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ
ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ
ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੇ
ਬਸਹੀਅਉ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਪਾਠ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਛੜੇ ਸਜਣ ਮਿੱਤਰ ਤੇ ਸਬੰਧੀ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੫

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ
ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ
ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦਘਨੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ
ਚੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ੨੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇਸਭ ਵਿਘਨ, ਆਧੀਆਂ, ਬਿਆਧੀਆਂ
ਤੇ ਉਪਾਧੀਆਂ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਸੂਖ ਸਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥
 ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਅਲੇ॥ ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧਕੂਪ ਮਹਿ ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
 ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਅਗਾਹ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਬੁ ਤਾਰੇ
 ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥ ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪਰਗਟੁ
 ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਕਛੁ ਉਕਤ ਨ ਮੋਰੀ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ
 ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੨੧ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
 ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਕੇ ਬੁਧੀ ਨਿਰਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੭

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤੁ ਹੋਇ ਰਸਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਜਪਹ ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥ ੧ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਤਾਤੇ
 ਬਿਘਨੁ ਮ ਲਾਰੈ॥ ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
 ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ ਸਾਚਾ ਹਟੁ ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ
 ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥
 ਆਪਨਝੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ ਜੋ ਪੀਵਤੇ
 ਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ਨਾਨਕ ਸਚਅਮਲੀ॥੪॥੧੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਦੁਧਵਾਰ ਤੋਂ ੫ ਹਜ਼ਾਰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ
 ਵਿਚ ਜਪਣਾ । ਸਭ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਤੇ ਭਾਈਬੰਦਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਮਿਲਾਪ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੮
ਆਸਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੜੀਏ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ॥੮੮॥ ਪਿਰ ਨੇਹੁ
ਘਣਾ ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ॥ ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾਹੋਇਸੁਆਮੀ ਆਪਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਸੇਜਾ ਸਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ॥
ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰੁਣ ਗਾਵਓ ॥
ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧੬ ਸੌ ਜਪਣਾ । ਇਸ
ਦੇ ਜਪਣ ਨਾਲ ਵਿਛੜੇ ਪਿਆਰੇ ਦਾ ਮੇਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੪੯
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ
ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ
ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਬਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੈ
ਵਿਸੂਰੇ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ੨ ॥
੨੨ ॥ ੧੦੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਸਭ ਵਿਗੜੇ ਕੰਮ ਸੌਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਮਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੦

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਵਹੋ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨ ਤੈ
ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ
ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਮਮ ਮਰਣ ਦੁਖਨਾਸਾ ॥
ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਣ ਕਉ
ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੦੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ ੪੦ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਚੰਗੇ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਜੋਗ ਜੁੜੇ ਲੜਕੀ ਲੜਕੇ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਰਨ
ਸਮੇਂ ਸਾਉ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਕੁੜਮਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸੁ ਨੀਕ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚਹੁਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥
੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ
ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਾਕੇ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥ ੩॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਨ ਸੇਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ
ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥ ੬੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਜੋ ਪੁਰਸ਼ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਪਾਠ ਸਵੇਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੪੦
ਦਿਨ ਲਗਾਤਾਰ ਕਰੇ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ
ਲੋਕ ਉਸ ਦਾ ਸਤਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੨

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਵਾਤਾ ਸਾਈ ॥ ਝੜਿ ਝੜਿ
ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨੁ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ
ਪਟੇਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ
ਨਾਲੇ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣਾ ਭੀੜਾ
ਸਮੇਂ ਸੁਖ ਵਰਤੇਗੀ । ਪਾਠ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕਰਨਾ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੫੩

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥
੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਣ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ
ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਮਨਹਿ
ਆਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਬੇਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਦਿਨ ੨੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਇਕ ਸਾਧਾਰਨ ਅਕਲ ਵਾਲਾ ਮਨੁਖ ਵੀ ਚਤੁਰ ਤੇ ਸਿਆਣਪ ਵਾਲਾ ਹੋ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਉੱਚੀ ਮੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੫੪
ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥

ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥
੧॥ ਰੇ ਜਨ ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ ਪਰਹਰੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੨॥
ਕਰਮ ਕਰਤ ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭੋਲੇ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ
ਕਰਨਾ ॥ ਇਸ ਪਾਠ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਭਰਮਣਾ
ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੫੫
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ਬੇਠੰਤੀਆ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ ਤੁਠਾ ਸਚਾ
ਪਾਤਸਾਹੁ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਚੁ ਤੇਰਾ
ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਅਗੰਮੁ
ਹੈ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁ
ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੬੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰੀ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਮਨ ਦੀਆਂ ਇਛਾ ਪੂਰਨ ਹੋਣ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸਾਂਤੀ ਵਰਤੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖੁ ਘਨੋ ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥
 ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥
 ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ ਮਸਤਕਿ
 ਭਾਗੁ ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਬਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੬੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੧ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਪ੍ਰਦੇਸ ਗਿਆ ਜਾਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋਇਆ ਪਤੀ, ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ। ਵਿਛੜੇ
 ਸਜਣਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੭

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ
 ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੋਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ
 ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਣਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ
 ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੯੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਸ਼ੀਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਚੋਰਾਂ ਦਾ ਭੈ ਦੂਰ ਹੋਵੇ, ਰਾਤ ਨੂੰ ਬੁਰੇ ਸੁਪਨੇ
 ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ। ਸੋਣ ਲਗਿਆਂ ਪੰਜ ਵਾਰੀ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਰਾਤ ਸੁਖੀ ਬ ਤਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੮

ਤਿਲੋਗ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਦੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ
 ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਦਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥
 ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ
 ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ॥ ਦਿਨਸ ਰੈਣਿ ਜਿ ਭੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ
 ਦੋਜਿਕ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ
 ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥ ੩ ॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ
 ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੁਝਿਆ ਸਦਾ
 ਏਕੁ ਸੁ ਗਾਉ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨ ੪੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਮਨ ਵਿਚੋਂ ਜਮਾਂ ਦਾ ਡਰ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆ
 ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੫੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਉਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ
 ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ॥
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ
 ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਤੁਮ
 ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੇ ਨਜਾਨਹੁ ਤੁਮ ਸਦਾ
 ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ॥ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ॥
 ੩ ॥ ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤਿ ਸਭਿ ਜਾਚੈ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
 ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਦੀ
ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੦

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਦੀਨੈ ਕਰਤੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥
ਖਾਤ ਖਬਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿਸਵਾਈ ਰਾਮ॥ਦਾਤਿ
ਸਵਾਈ ਨਿਖੁਟਿਨ ਏਈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿ ਬਿਘਨਸਗਲੇ ਉਠਿ
ਨਾਠੈ ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ
ਸਬਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ
ਰਾਮ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਗਰੀਬੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨੌ ਨਿਧੀਆਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀਆਂ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੧

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ
ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਬਾਟਿਓ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮਰਤਨੁ ਧਨੁ
ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥
ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ੪੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ ਦੁਸ਼-
ਮਨਾਂ ਦੇਖੀਆਂ ਤੇ ਨਿੰਦਕਾਂ ਤੋਂ ਬਚਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੨ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ॥ ਜੈਸੀ
 ਭੂਖ ਹੋਈ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਪੁ ਤਪੁ
 ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ
 ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ
 ਬੀਚਾਰ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ॥
 ੨॥ ਨ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥
 ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥ ੩ ॥
 ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਬੇ
 ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ॥੪॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ
 ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ਸੀਧੈ
 ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ
 ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਏ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੇ ਜਲ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ॥
 ੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤਾਕਉ
 ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰਨ
 ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਜਲੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜਸ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਧਨ, ਸੰਪਦਾ ਤੇ ਸੰਤਾਨ ਦੀ ਦਾਤ ਮਿਲੇਗੀ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੩ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਜੈ

ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ
ਨਿਸਬਾਸਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ
ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿਤ
ਰਹੀਐ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ੬੦ ਦਿਨ ੪੦ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਕਰਨ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਵਾਸਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੪

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿਜੂ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ
ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ
ਫੁਨਿ ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ ਭੈ ਮਰਥੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ
ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ ਕੀਏ ਉਪਾਵ ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ਦਹਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ
ਧਾਇਆ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਾਰਿ
ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੬੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੌਤ ਦਾ ਡਰ ਨਵਿਰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵਨ-ਮੁਕਤੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ ੬੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਉ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੱਹ ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ
ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕੁ ਮੋਰੈ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਅਟਕੇ ਕਾਰਜ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੬

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਭੇ ਬੇਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ
ਹੋ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥
੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ
ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨਗਹੇ ॥ ੨ ॥
ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ
ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ
ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ ਢੋਈ
ਤਿਸਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾ ਜਿਥੈ
ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੭੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੧੦੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਇਆ ਦੀ ਘਰ ਵਿਚ ਲਹਿਰ ਬਹਿਰ ਹੋ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਨੌਕਰੀ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸਬਦ ਨੰ: ੬੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਸਭ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ਕਮਾਤੇ ॥ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਇ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ
ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਲਾਬੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਇਓ ਸਾਬੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ੨੧ ਵਾਰ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੇ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤੇ
ਸਰਬ ਦੁਖ, ਕਲੇਸ਼ ਤੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸਬਦ ਨੰ: ੬੮

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ
ਅਨੇਕ ਬਹੁਤ ਰੋਗੁ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੇ ਨ
ਲੇਖਿ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ
ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ
ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਯਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥ ੨ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਜੂ ਸਾਧ
ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥
ਐਥੇ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਬਾਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਯਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ

ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੪॥੮੫॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੩ ਮਹੀਨੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੫੦ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਾਰ ਵਿਚ ਤਰੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਸੁਖ ਤੇ ਕਾਰ ਵਿਹਾਰ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੬੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤ ਵਡਾਈ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਸ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਆਇ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭ ਨਾਠਾ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿਆਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ੪ ॥ ੧੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੦੮ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਾਧ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵਣ। ਜਿਹੜਾ ਰੋਗ ਕਿਸੇ ਇਲਾਜ ਨਾਲ ਵੀ ਨਾ ਹਟੇ, ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਜਾਪ ਨਾਲ ਨਾਸ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੦

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟ ਭੇਡਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਸ ਮਨ ਕਉ

ਸਮਝਾਇ ॥ ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
 ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ
 ਰਲੈ ਜਿਸ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ਜੋ ਹਰਿ
 ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਧਨੁ
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਕਦੇ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ
 ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਜਿਸੁ
 ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
 ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੬ ॥ ੩੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੇਅੰਤ
 ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਮਿੱਟੀ ਨੂੰ ਹੱਥ ਪਾਓ ਤਾਂ ਸੋਨਾ ਹੋ ਜਾਏ ਸਭ ਗਰੀਬੀ
 ਦੂਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੧

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੇ ਉਪਰਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ
 ਗਾਈਐ ॥ ੧ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ
 ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਚੀ
 ਪੂਰਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ
 ਕੈ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
 ਮਾਗੈ ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ੧੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੧੦੮ ਪਾਠ ੯੧ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ
 ਸਭ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਮਰਨ ਵਿਚ ਮਨਜੁੜਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੨

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥
 ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰਤਾ
 ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਗੀ
 ਹਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਵੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ
 ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
 ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕਉ
 ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੧੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੈ ਦਿਨ ੧੦੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ
 ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੩

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤੀ
 ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ
 ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਜਾਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਵਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ
 ਕਮਾਈ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥
 ੨ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਲੇਖੁ
 ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅੰਚਲਿ
 ਲਾਇ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬੋਹਿਬੁ

ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਗੋਗਾ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੪੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ ।
ਸੰਸਾਰਕ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਣ ਤੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰ ਹੋਵਣ । ਆਲਸ ਰੋਗ ਦਾ
ਨਾਸ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੪

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝੀਏ ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ ੨੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਦਾ ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ਕੁਲ ਸਵਾਲੱਖ
ਕਰਨਾ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸਿੱਧ ਕਰ ਲੈਣ ਨਾਲ ਭੰਡਾਰੇ ਵਿਚ ਕਦੀ ਝੋਟ ਨਹੀਂ
ਆਉਂਦੀ। ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲਹਿਰ ਬਹਿਰ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ
ਪਦਾਰਥ ਆਉਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੫

ਗਉੜੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੈਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ
ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ
ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਬਾਉ
ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ੪੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਮਨ ਦੀਆਂ ਮੁਰਾਦਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਘਰ ਵਿਚ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲਾਚਾਰ
ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਪਤਨੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੬

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੭ ॥

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥
 ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਦੂਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ
 ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ
 ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖ
 ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟਿ ਅਗਨਿ
 ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੈ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ
 ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ
 ਦਿਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਉਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ
 ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ੧੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਪਾਠ ਕਰਨ
 ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਵਾਂਗ ਚਮਕਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਥਾਂ ਤੇ ਆਦਰ,
 ਮਾਨ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੭

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
 ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ
 ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ
 ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ ੧ ॥

[ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫]

ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਪਾਠ ਕਰਨੇ । ਪਾਠ ਚਾਨਣੇ

ਪੱਖ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਤੋਂ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ
ਕਰਨ। ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇ। ਕੋਈ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੮

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਜੋ ਦੇਤੇ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ । ਗਰਭ
ਘਰ ਮਹਿ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ੧ ॥ ਐਸੇ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਰੰਕ ਰਾਉ ਜਾ ਕੈ ਏਕੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥
ਬੀਓ ਪੂਛਿ ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ
ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਆਪਿ ਆਕਾਰੁ ਆਪਿ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਭਗਤ ਭਏ
ਲਾਲ ॥ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਲਗੈ ਪਾਇ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੦ ਸੋ ਜਪੇ। ਜਗਤ ਵਿਚ
ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੭੯

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉੜੀ ੩ ॥

ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕੈ
ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਕੈ
ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੪

ਸਲੋਕੁ ॥

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ
ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਦਿਨ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਪਾਛੈ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਅਪਨੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤਹੁ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜ੍ਹੈ
ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ
ਦੀਨੇ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ
ਤਾਂ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗਏ ਕਲੈਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ
ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਹਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ ੪੧ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਨਸਕ, ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਘਰੇਲੀ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰੋਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਸੰਤ ਸੰਗਿ
ਮੇਲਾ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੇਝਹਿ ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਦੇਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥
ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
ਸਮਰਥੁ ਵਡ ਉਚ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਉਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ
ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੪੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੨੧ ਪਾਠ ੨੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸ਼ਾਮ ਸਮੇਂ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੋਈ ਵੱਡੀ
ਪਦਵੀ ਪਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੮

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ॥

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ
ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ
ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗਇੰਦ ਦਮੋਦਰ ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਰਿਆਨ ॥
ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਹਿਆਨ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੨੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਹਰ

ਬਾਂ ਤੇ ਆਦਰ, ਮਾਨ ਤੇ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੯

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲ ਕੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੋਹਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ
ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ
ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥
ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ
ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਲਗਾਤਾਰ ੨੧ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਰੁਸਿਆ ਪਤੀ ਸੁਲਾਹ ਸਫਾਈ ਨਾਲ ਘਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ। ਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਪਤੀ ਦਾ ਪਿਆਰ ਸਦਾ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੯੦

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣ
ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀ
ਜਾਨਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੇ ਮਾਲ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ
ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨ ॥ ੫ ॥ ੧੨੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਰੂਪ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਰੋਜ਼
ਜਪਣ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰਕ ਉਲਝਣਾਂ ਵਿਚ ਘਿਰੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ ਤੇ ਸੁਖਦਾਈ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਸੇਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥
 ੧॥ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਦੂਖ ਰੋਗ
 ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥
 ਸੋ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥
 ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
 ਅਟਕੇ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਫਤਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਤੇ
 ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ ਰਖਿਆ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੨

ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ੧ ॥
 ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ
 ਸਮਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥
 ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਰੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਤੋਂ ੪੧ ਦਿਨ ਵਿਚ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ
 ਜਪਣਾ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਜਪਣ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮਨਇਛਤ
 ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਦੀਆਂ ਹਨ । ਘਰ ਵਿਚ ਸਭ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾਤ
 ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧ ਲੱਖ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਸਿੱਧ ਕਰੋ ।
ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨੇ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ।
ਕਿਸੇ ਪਟਾਰਥ ਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ । ਸਿਰ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਕਰਜ਼ ਉਤਰ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਮਾਨ ਵਡਿਆਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੦

ਸਲੋਕੁ ॥

ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ । ਨਾਨਕ ਧਨਿ
ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸਲੋਕ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪੋ । ਆਤਮਕ
ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ॥ ਗਿਆਨ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ॥
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ
ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਚਿ ਨਾਮੇ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ॥
ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ੨ ॥ ਪੂਜਾ
ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰ ਜਾਲਿ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੋ ਤਤੁ ਗਗਨ
ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ
ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੁਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥ ੪ ॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥
ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ॥ ਅਸਟਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ੨੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੨੧ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ੨੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਰੇ।
ਬਹੁਤ ਸਤਕਾਰ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲੇ। ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਉਚੀ ਪਦਵੀ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਪਾਠ ਐਤਵਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੨

ਸਲੋਕੁ ।

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸਲੋਕ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ ਤੋਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੮੩

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਲੋਰਨ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥
੧॥ ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ
ਕਉਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ। ਜੀਅ ਸੰਗਿ
ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥ ੨॥ ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ਬਹੁਤ ਭੀਹਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਚਰਨ
ਕੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਐਤਵਾਰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੨੦ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਣਾ।
ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਵੇ। ਗਿਆਨ, ਵੈਰਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ। ਪ੍ਰਭੁ
ਦੀ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਉਤਪੰਨ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੩

ਸਵਯੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥
 ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੇਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਰੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
 ਮਦ ਮਤਸਰ ਤਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ
 ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ
 ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ ।
 ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਕਰਨਾ । ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਣਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੪

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੇ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ
 ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ
 ਤਿਆਗਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ
 ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ
 ਏਹੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਰੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਕਿਸੇ ਸਰੋਵਰ ਜਾਂ ਨਦੀ ਦੇ
 ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਬੈਠਕੇ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ
 ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੫

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੇਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਸ ਨਾਮ
ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੯ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਕੈਦ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਬੰਧਨ ਦੂਰ ਹੋਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੬

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਉਖਧੁ ਖਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥
੧॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੈ ਵਿਸੂਰੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੇਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਧਿਆਇਆ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਵਾਰੀ ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪੋ ਤਾਂ ਸਭ
ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਪ ਆਦਿ ਬਿਆਧੀਆਂ ਨਾਸ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੯੭

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ
ਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਪ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ
ਮਿਟਾਇਆ ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ੧॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵੈ ਸਵਾਰੇ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ

ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ਸਫਲ ਕਰਿ
ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੁਖ
ਰੋਗ ਅਤੇ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ ਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੯੮

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥ ਜੈ ਜੈਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੇ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸੁਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਲਿ ਬਲਿ
ਜਾਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥ ੧ ॥ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਸਿਧਿ
ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ
ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਡਰਣ ॥ ੨ ॥ ੩੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਵਾਰੀ ਜਪਣ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ
ਜਸ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਰਾਜ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਇਜ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੯੯

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਵੰਤ ਘਰੁ ੨

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਸਾਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ
ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ
ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਘਰ
ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨਿ ਅਨਹਦੈ ਵਾਜੇ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ

ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਵਸਾਏ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਮੇਤ ਵਸਣ ਨਾਲ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਮਨਇਛਤ ਪਦਾਰਥ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਤੇ ਵਿਛੜੇ ਸਜਣਾ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੦

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਘਰਿ ਮਹਿ ਸੁਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ
ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸੁਖ ਜਾ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜੋ ਜਨੁ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ
ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ ੨ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸ਼ਬਦੁ ਜਾਕਾ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੈ
ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥ ੯੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਵਣਜ ਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਸੈਰ ਆਦਿ ਲਈ ਬਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣ ਸਮੇਂ
ਰਖਿਆ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਯਾਤਰਾ
ਨਿਰਵਿਘਨ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੧

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਅਪਨਾ ਨਿਕਟ
ਨ ਆਵੈ ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹਰਿ
ਸੇਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰੋਵਿਦ ਧਾਮਾ ॥ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਆਦਰੁ
ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥ ੧ ॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ
ਧਾਮਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੨॥੯॥੧੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨੌਮ ਨਾਲ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ੪੦ ਵਾਰ
ਜਪਣ ਨਾਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਪਦਾ ਨਿਵਰਤ
ਹੋ ਕੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੨

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
 ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ । ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ
 ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਉਚੇ ਤੇ ਉਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ
 ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ
 ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ
 ਵਿਘਨਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੩

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥
 ੧ ॥ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ
 ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ ਜਪਣ
 ਨਾਲ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰ ਭਉ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੪

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ

ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ
ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ ਨਦੀ
ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ
ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ
ਆਭਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥ ੧੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੋ ਅੱਠ ਵਾਰ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਭਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਸਭ ਸ਼ੰਕਟ
ਦੂਰ ਹੋ ਕੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੫

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ
ਅਪੁਨਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ
ਸੇਭਾ ਲੋਚੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਰੈ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥ ੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੬੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਦਰਮ ਅਰਥ, ਕਾਮ ਤੇ ਮੋਖ (ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਾਂ) ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।
ਪੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੇਭਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੬

ਗੋਡ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨੀਰਿ ਨਾਰਾਇਨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ਪਾਪ
ਬਿਲਾਇਣ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੈ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਰਾਇਣ

ਸੇਵਿ ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਰਾਇਣ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ ਨਰਾਇਣ
ਬੋਹਿਬ ਸੰਸਾਰ ॥ ਨਰਾਇਣ ਕਰਤ ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ ਨਰਾਇਣ
ਦੇਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥ ੨ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਨਾਰਾਇਣ
ਕੀਨੇ ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ ਨਰਾਇਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪਰਤਾਪ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸੰਤ ਕੋ
ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਰਾਇਣ
ਗਾਇਣ ॥ ਬਸਤੁ ਅਰੋਚਰ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ
ਦਾਸ ਗਹੀ ॥ ੪ ॥ ੭ ॥ ੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੫੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਭੂਤ, ਪ੍ਰੇਤ, ਡੈਣ ਆਦਿ ਦੀ ਛਾਇਆ ਤੇ ਡਰ ਦੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਭ ਮਾਨਸਕ
ਰੋਗ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੭

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥
ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥
੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ
ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ
ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਕੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ
ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੁਟੈ ਤਿਸ
ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ
ਤਾਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੧੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰੀ ਪਾਠ ਹਰ
ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਦੁਖਭੰਜਨੀ ਬੇਰੀਹੇਠ ਇਸ਼ਨਾਨ

ਕਰਨ ਨਾਲ ਕੋਹੜ ਰੋਗ ਤੇ ਫੁਲਬਹਿਰੀ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੮

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੧

ਨਵਨਿਧੇ ਨਉਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ
ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸੁਖਾਈ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈਮਨਚਿੰਦਾ॥
ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੇ
ਸੰਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਨਵਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਸਭ ਸੁਖਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਨੌਨਿਧਾਂਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੦੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥
ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਉਬਰੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਾਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰਿ
ਮਹਿ ਸੂਖ ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕ ਬਿਘਨੁ
ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਬੱਚੇ ਦੀ ਅਰੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ੪੦
ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੫੧ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੋ, ਬੱਚਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ
ਮੰਤਰਿਆ ਜਲ ਬੱਚੇ ਤੇ ਛਿੜਕੋ ਤਾਂ ਸੁੱਕਾ ਬੱਚਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੧੧੦

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪਾਰਬਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ

ਦਹਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ
ਠਾਈ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੋਜਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ
ਸਾਰਾ ॥ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈਜੀਉ ॥
੨ ॥ ਜਾਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥
੩ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣ ਤਾਣ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥੩੪॥੪੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਐਕ ਦਾ ਸੰਕਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵੇ ਤੇ ਧਰਤੀ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਬੇਅੰਤ
ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ । ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੧

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ਸੇ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ ਏਲਿ ਨ
ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਇ ਮਾਤਾ ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ
ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਨਾਹੀ ਆਵੈ
ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੇ ਚੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ
ਨਾਸਾ ॥ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਨਿ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਤੇਰੇ
ਭਰਵਾਸੈ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥ ੩ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਫਰਮੁ ਨ
ਜਾਣਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਲ
ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ੧੦ ॥ ੫੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਵਾ ਮਹੀਨਾ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੪੦ ਪਾਠ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਸਾਇਆ ਸਪਾਇਆ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖਾਂ ਤੋਂ
ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੨
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥
ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਪੂਰਾ
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੈ
ਜੈਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਾਲੀ ਵਾਰੀ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਸਭ ਦੁਖ ਕਸ਼ਟ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਸੁਖਾਂ ਦਾ
ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੩
ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬਮੈ
ਦੁਖਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ ਹੇ
ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਜਾਕੇ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿਹਰੇ ਹਰਿ ਭੀ
ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੇ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਹੇ ਨਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ
ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਰਾਖਉ ਹੀਐ
ਪਰੋਇ ॥ ੫੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦੇ ੩ ਮਹੀਨੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇੱਕੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਦਰੋਂ ਨਾਮ ਦਾਨ ਤੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੪
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ
ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ
ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ
ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥

(ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ)

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ੪੦
ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਘਰ ਵਿਚ ਹਰ ਸਮੇਂ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੫
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ
ਥਾਥੇ ਅਪਨੇ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ ੧ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ
ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ। ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ। ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ
ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੫ ॥ ੪੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੧ ਦਿਨ ੪੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਬਿਪਤਾ ਦੇ ਦਿਨ ਨਵਿਰਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੬

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ
ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਚੁਰੂ ਹੋਵਿਦਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਚਾਉ ॥ ਸਮਰਥ
ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥

ਵਿਧੀ-ਕਾਫੀ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ ਨਾ ਹੁੰਦਾ ਤੇ
ਕੋਈ ਦਵਾਈ ਅਸਰ ਨਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼
੧੦੮ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਦਵਾਈ ਅਸਰ ਕਰੇਗੀ ਤੇ ਵਡੇ ਤੋਂ ਵਡਾ ਰੋਗ ਨਵਿਰਤ
ਹੋ ਜਾਏਗਾ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੭

ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ॥

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜਗੁ ਜਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ ਨਿਟੰਕਾਰੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੇਉ ਤੂ ਕਦਕਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ
ਅਗਨਤ ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ ਚਵਾਰਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ
ਰੇਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭਹੁ ਕੇਉ ਤਦ ਕਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜਗੁ ਜਗੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥

ਵਿਧੀ-ਇਸ ਸਵੱਯੇ ਦਾ ੨ ਮਹੀਨੇ ਇਕ ਸੌ ਅੰਨ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ
ਕਰਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸਾਂਝੀ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੮

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਦਾਸ
ਅਪਨੇ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਉਪਰਿ
ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੋਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ ਸਚੇ ਦਾ ਸਚਾ ਵੋਆ ॥ ਡੇਰੀ ਭਗਤਿ
ਵਡਿਆਈ ॥ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੭੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੩ ਮਯੋਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ੪੦ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੧੯

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸੋਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ ਤਾਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ
ਚਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਮਨਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ਪੂਰਨ
ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਈਹਾ ਸੁਖ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥
ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥
ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦੂਖ ਹਰਹੁ ਭ੍ਰਮ ਭਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾਕੇ
ਪੂਰ ਕਰੇਮਾ ਜਾਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੇਵਿਨ ੪੦ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਸ਼ਟ, ਬੀਮਾਰੀਆਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨਇਛਤ
ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਅਟਕੇ ਕੰਮ ਸੌਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਛੁੜੇ
ਸਜਣਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੦

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋ
 ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅਝੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥
 ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਈ ਹੈ
 ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
 ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਰੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ
 ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ੪੦ ਵਾਰੀ ਜਪਣ
 ਨਾਲ ਸਭ ਮਨਇਛਤ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਸਭ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨ ਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੧੨੧

ਗੋਂਡ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਉਪਰਿ ਤਾ ਮਨਚਿੰਦੇ ਅਨੈਕ ਅਨੈਕ
 ਫਲ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੇ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ
 ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ
 ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਰੁਸਾਈ ॥
 ਜੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ
 ਜਾਈ ॥੨॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਦੀਸੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ
 ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਇਨ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬੁਝੈ
 ਏਨਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮਾਪੁਨੇ
 ਕੀ ਜੇ ਤੁਝ ਤਾਰੈ ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ

ਕਰਹਿ ਪਰਮਿਤੀ ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਤੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ ਇਹ ਆਸ
ਪਰਮਿਤੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ਜੇ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ
ਕਰਾਈ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੋ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਐਸੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਝੂਝ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਹਰਿ
ਦਰਸਨਿ ਤਿਪਤਾਈ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਐਤਵਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ । ੪੦ ਦਿਨ
ਵਿਚ ੪ ਹਜ਼ਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨਾ । ਮਨ ਦੇ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਪੂਰਨ ਕਰਨਗੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੨

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ
ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਰਹ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ੧੩ ॥

(ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ)

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਕਤਾਲੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ
ਨਾਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰੋਂ ਘਰੋਂ ਸੱਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ (ਨਾਮ) ਦੀ ਦਾਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ
ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮਨ ਵਿਚ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸਦੀਵੀ ਅਨੰਦ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੩

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਵਿਦਿਆ ਵਿਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ

ਵਾਸੀ ॥ ੧ ॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ
ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ
ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿਮਰੈ ਅਵਰਾ
ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥
੪ ॥ ੨੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰੀ
ਜਪਣ ਨਾਲ ਉੱਚ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿਚ ਸਫਲਤਾਮਿਲੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੪

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ
ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥
੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ
ਪਤੀਆਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਮਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਖੋਟੇ ਵਣਜਿ ਵਣਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗਜਿਉ ਦੂਖੁ
ਘਣੈ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਾਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥
ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ
ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਲਾਹਾ ਅਗਲਾ
ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥ ੪ ॥ ੨੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ਇੱਕੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਵਣਜ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਘਾਟੇ ਵਾਲਾ ਸੌਦਾ ਪੱਲੇ ਨਹੀਂ
ਪੈਂਦਾ। ਹਰ ਸਮੇਂ ਮਾਇਆ ਨਾਲ ਹੱਥ ਖੁਲ੍ਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੫

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੇ ਅਨਾਥ ਪ੍ਰ ਬਾਰਿਕੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥
 ਪ੍ਰਤੁ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ਜਮ ਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ
 ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਰੁਣ ਪਰਿਓ ਸਦਾਇ
 ਦੁਆਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਲਮੀਕ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥
 ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕੀਨੀ
 ਰਖਿਆ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੇ ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ
 ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ
 ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ
 ਪਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹਰ ਸੋਮਵਾਰ ਤੋਂ ੪੧ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਪਿਆ
 ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕਸ਼ਟਾਂ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਰਖਿਆ ਹੁੰਦੀ
 ਹੈ। ਘਰ ਵਿਚ ਸਦਾ ਹੀ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਵਾਤਾਵਰਨ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੬

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ
 ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੋ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ
 ਆਵੈ ਓਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥ ੧ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ
 ਤਾਣੁ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਬਿਰੁ ਸਦਾ ਰੁਰ ਸਬਦੀ ਸਦੁ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਪਾਠ
 ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਕਰੋ। ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੇ ਦੁਖ ਕਲੇਸ਼ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੭

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥ ਦਮੜਾ ਪਲਾ ਨਾ ਪਵੇ ਨਾ
ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜਿ ॥ ਚਿਤਿ
ਆਵੈ ਓਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਦਿਨ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ
ਜਪੋ। ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਗਰੀਬੀ ਤੇ ਦਲਿੱਦਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੮

ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਾਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਦੋਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਰਿਸਤਿ ਕੂਟੇਬਿ
ਪਲੈਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਕਹੁਕੁੰਟ ਕਾ ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ
ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆੜੈ ਓਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੧੦੮ ਦਿਨ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਫਿਕਰਾਂ, ਸੋਚਾਂ ਤੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ। ਘਰ ਵਿਚ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾ ਵਾਤਾਵਰਣ ਬਣਿਆ ਰਹੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੨੯

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਤ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖ
ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਨਮ
ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ

ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ
ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦ ਮਿਟੀ ਚੁਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ
ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ
ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਸ਼ੁਕਰਵਾਰ ਜਾਂ ਚਾਨਣ ਪੱਖ ਦੀ ਏਕਮ ਤੋਂ
ਅਰੰਭ ਕਰਕੇ ੪੧ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੧ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਣਾ। ਮਨ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਵਾਂ
ਪੂਰਨ ਹੋਣ। ਇਸ ਪਾਠ ਨੂੰ ਜੇ ਇਕ ਸਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੧੦੮ ਵਾਰ
ਜਪਿਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਥੋੜ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੦

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪਾਛੈ ਕਰੋਤਿ ਅਗੁਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੈ ਆਸ ਪੂਰਣਹ ॥ ਨਿਰਧਨੰ ਭਯੰ
ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ ਭਗਤੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ
ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰਨ
ਲਭੁਤੇ ॥ ੨੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣਾ। ਮਨ
ਦੀਆਂ ਸਭ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੧

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ
ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੇ
ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੇ ਉਠਾਏ ਨਿੰਦਕੁ ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ

ਜਲਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ
ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ
ਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੦ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ੯੧ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਤੁਹਾਡੇ ਨਿੰਦਕ ਦਾ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇ। ਨਿੰਦਕ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਮਿਭੇ। ਹਰ ਪਾਸੇ ਜੈ
ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੨

ਗੁਰੂ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਬਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੈ ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੇ ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਵੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥ ੧ ॥
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ ਅਨਹਰਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤਭੇਰੀ ॥
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿਨਨਾ
ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ
ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸਵ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸਦੈ ਚਾਨਣਿ
ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ
ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ਅਨਦਿਨੋ
ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਗ ਕਉ ਹੋਇ ਜਾਤੇ
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਘਰ ਵਿਚ
ਸੁਖ ਸਾਂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬੇਅੰਤ ਧਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਕਾਰਜ ਵਿਚ
ਸਦਾ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੩
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥
ਪਾਪ ਕੀ ਜੇਵ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਸਰਮੁ
ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ
ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ਅਗਦੁ ਪੜੇ ਸੈਤਾਨ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ
ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ
ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੈ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਰਤੁ ਕਾ
ਕੁੰਗੁ ਪਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੧੦੮ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰ
ਜਪਣ ਨਾਲ ਵਡੇ ਤੋਂ ਵਡਾ ਹੰਕਾਰੀ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸ਼ਰਨ ਪੈ ਜਾਏਗਾ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੪
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਅਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ
ਰਾਸਿ ॥ ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ
ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਰੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਭੇਟਿਓ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੦ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ੨੧ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਹਟੇ ਤੇ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੫

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ਜਮ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥
 ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਸਭ ਦੁਖਹੁ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ੧ ॥
 ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
 ਗਾਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ
 ਦੇਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਗਰਭ
 ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਬਹੁ
 ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਜਾਪੈ ਤਿਸਕੀ ਗਤਿ
 ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਨ
 ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ੪ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਚਾਲੀ ਵਾਰ ਕਰਨ ਨਾਲ
 ਸਾਰੇ ਵਿਘਨ ਕੱਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਸਭ ਸੰਕਟ ਆਪਣੇ
 ਆਪ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭੂਤ ਪਰੇਤ ਦਾ
 ਸਾਇਆ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੬

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਐਥੈ ਤੂੰ ਹੈ ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਬਾਪੇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ
 ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿਜੀਵੈ
 ਸੁਆਮੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ
 ਪਾਇਆ ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮੁ ਅਵਖਹੁ ਜਿਨਿ ਜਨ

ਤੇਰੇ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ
 ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅਪਨਾ ਦਾਸ
 ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ
 ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੯ ॥ ੪੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੧ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ੪੧ ਵਾਰੀ ਜਪਣ ਨਾਲ
 ਸਭ ਰੋਗਾਂ ਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਮਿਲੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਮੀਹੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜੀਅਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥
 ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਸੇਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਸੁਣੀ
 ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ
 ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਜਲਥਲ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭਿ
 ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ
 ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੩੨ ॥ ੩੯ ॥

ਵਿਧੀ—ਜਦ ਕਦੇ ਮੀਂਹ ਨਾ ਪਵੇ, ਔੜ ਲਗ ਜਾਵੇ, ਤਦ ਇਸ ਸ਼ਬਦ
 ਦਾ ਪਾਠ ਆਪਣੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠਕੇ ਕੁਛ ਦਿਨ ਕਰਦੇ ਚਲੋ । ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਬੇਅੰਤ ਵਰਖਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਅੰਨ ਦਾਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੩੮

ਚਾਰੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ, ਪਰਿਆ ॥

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਤਾਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ
ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦਪਾਇਆ
ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਕੋਇ
ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰ ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ
ਕਰਿਆ ॥੨॥ ਉਡੇ ਉਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ । ਤਿਨ
ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥ ੩ ॥ ਸਭ
ਨਿਧਾਨ ਦਸਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਸਵੇਰੇ ਸੂਰਜ ਵਲ
ਮੂੰਹ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਾਂ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਨੌਂ ਨਿਧਾਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ
ਸਿਧਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ. ੧੩੯

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ
ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ
ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ
ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਰਲ ਅਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੨ ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ
ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ
ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ
ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਹਰੀਆਵਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੨੯ ॥ ੩੬ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰ ਰੋਜ਼
ਜਪੋ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਮੀਂਹ ਪਵੇ, ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਅਨਾਜ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ । ਹਰ ਪਾਸੇ

ਹਰਿਆਵਲ ਹੀ ਹਰਿਆਵਲ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ । ਘਰ ਵਿਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਰਤੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੦

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ॥ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ॥
 ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਉ ਮੁਕਤਿ ਭਏ॥ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥
 ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ॥ ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ
 ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਉ ਤਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਦਿਨ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ
 ਵਾਰ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਨਿਸਚੇ ਹੀ ਦੁਖ ਦਲਿਵਰ ਦੂਰ ਹੋਵਣ । ਦੁਖ ਕੁਖ
 ਅਤੇ ਗਰੀਬੀ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੧

ਰਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ
 ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ
 ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥ ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ
 ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ੨ ॥
 ਮਛਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤਿ ਸਤਿ ਸਾਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ, ਪੋਰਿ ਮੇਰਾ

ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥ ੩ ॥ ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ
ਵਸਾ ਸਬਦ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਇ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ
ਸਿੱਧ ਕਰੋ । ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਬਰਕਤ ਨਾਲ ਹਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ਹੋ
ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਘਰ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦੀ ਲਹਿਰ ਬਹਿਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੨

ਸਲੋਕੁ ॥

ਟੂਟੈ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥
ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨ ੧੦੮ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਕੈਦ ਤੋਂ ਰਿਹਾਈ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਜਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੩

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ
ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥ ੧ ॥ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਸਿਮਰਾ ਤੂੰ
ਤਾਹੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ॥ਨਾਨਕ
ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ੧੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰੀ

ਜਪਣ ਨਾਲ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਣ ।
ਅੰਨ ਧਨ ਤੇ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਬੇਅੰਤ ਮਿਲਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੪

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ
ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਲੇ ਲਾਵਉ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਤ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥
ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੇ ਭਾਵਉ ॥ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ
ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਆਨ ਨ ਕਤਹੁ ਧਾਵਉ ॥ ੨ ॥ ਸਦਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ
ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਰੇਣਿ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਰੇ ਮੀਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੇ ਖੀਰਾ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥ ੫॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ੪੧ ਦਿਨ ੪੧ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਪਾਠ ਕਰਨ
ਨਾਲ ਭਟਕਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਨਾਸ
ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੫

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੂਕੇ ਹਰੈ ਕੀਏ ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਚਿ ਜੀਵਾਏ ॥ ੧ ॥
ਕਾਟੇ ਕਾਸਟ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਿਟ ਗਈ ਚਿੰਤ ਪੁਨੀ ਮਨਿ ਆਸਾ॥ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸਾ॥੨॥
ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੩ ॥

ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਕੇ ਸਿਧ ਕਰਨਾ। ਕੋਲ ਜਲ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਰਖਣਾ। ਇਸ ਜਲਦਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁੱਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਤੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਾਉਣਾ। ਸੁੱਕੇ ਬੱਚੇ ਹਰੇ ਹੋਣ ਤੇ ਸਭਰੋਗਦੂਰ ਹੋਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੬

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ
ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ
ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ
ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੁ ਨ
ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੇਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥ ੧੮ ॥ ੧੦੩ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੭

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰੈ ॥ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਦਰਸਨੁ ਪੈਖਤ ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ
ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ
ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਰਾਏ ॥ ਦੂਜ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ

ਬਾਨਾ ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥ ੩ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ
ਤੇਰਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ ਰੂਰਿ ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੈ ਸਗਲੇ
ਕਾਟੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ੬੦ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਜਪੋ। ਘਰ ਵਿਚ
ਬੇਅੰਤ ਮਾਇਆ ਆਵੇ। ਨੌਂ ਨਿਧਾਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਹੋਵਣ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੮

ਰਾਗੁ ਰਾਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੈ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ
ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੧ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੇ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਆਗਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੈ ॥ ੨ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜੂਏ
ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ੩ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ
ਦਾਤਾਰੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ੪ ॥
੧ ॥ ੧੩੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਇਕਤਾਲੀ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਕਰੋ। ਸਭ ਭਰ, ਕਸਟ ਤੇ ਸੇਕਟ ਨਵਿਰਤ ਹੋਵਣ ਤੇ ਜੀਵਨ ਸੁਖੀ ਬਤੀਤ
ਹੋਵੇ। ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਰਤੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੪੯

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਿ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ
ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਛੇਡਿ
ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ
ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ
ਤੂੰ ਹੋ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ੨ ॥ ਤੁਧਨੋ ਛੇਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਧਰਿ ॥ ਆਨ ਨ ਬੀਆ
ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ ਕੂਲਾ ਫਿਰੈ
ਬੇਬਾਣਿ ॥ ੩ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਕਹਿ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ
ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਵਜੀ
ਵਧਾਈ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ੪੧ ਦਿਨ ੧੦੮ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ
ਅਦਾਲਤ ਵਿਚੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਿਤਿਆ ਜਾਏ ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਤਰੀਕ
ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦਿਨ ਤਰੀਕ ਭੁਗਤਦਿਆਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ॥
ਅਵੱਸ਼ ਫਤਹ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੦

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖੁ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ

ਬਖਸੇਏ॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ਈਹਾ ਉਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੪੫ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਬਦ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ ੪੦ ਵਾਰੀ
ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ ਮਨ ਦੀਆਂ ਸਭ ਇਛਾਵਾਂ ਪੂਰਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ।
ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਮਿਹਰ ਭਰਿਆ ਹੱਥ ਸਦਾ ਸਿਰ ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੧
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ
ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ਕੋਇ
ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ ਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥
੧ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ਜਾਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥ ੨ ॥ ੨੧ ॥ ੫੨ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੨੧ ਵਾਰੀ ਚਾਲੀ ਦਿਨ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜਪੋ । ਨਿੰਦਕ,
ਦੁਸ਼ਟ ਤੇ ਵੈਰੀ ਨਾਸ ਹੋਵਣ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੨

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥
ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥
ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥
ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ
ਚਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥ ੧ ॥

(ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫)

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਨੂੰ ੨੧ ਦਿਨ ੨੧ ਵਾਰੀ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਸਭ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਘਰ ਵਿਚ ਕੋਈ ਬੀਮਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੩

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤਾਪੁ
ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ਠਾਂਢਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ਜਮਹਿ
ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਲ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸਕੀ
ਸਰਣੀ ਉਬਰੈ ਭਾਈ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੇ
ਭਾਈ ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ੧੯ ॥ ੪੭ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ੪੦ ਦਿਨ ਇਕੀ ਵਾਰ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ ਨਾਲ
ਮਨ ਤੇ ਤਨ ਸ਼ਾਂਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਮਾਨਸਕ ਕਸ਼ਟ ਨਵਿਰਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੪

ਸਲੋਕ ॥

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੈਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੋਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸਲੋਕ ਨੂੰ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਦਿਨ ਇਕੋਤ੍ਰ ਸੌ ਵਾਰ ਰੋਜ਼ ਜਪਣ
ਨਾਲ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਅਗਿਆਨ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੫

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਾਹਿਬ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ
ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ
ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ ੧ ॥
ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ
ਸਚਾ ਪ੍ਰਵਦਗਾਰ ॥ ੨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਰੁ ॥ ਕਰਿ
ਬੰਦੇ ਤੂੰ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥ ੩ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥ ਅਕਬੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਅਰਦਾਸ ॥ ੪ ॥ ੩ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਦਿਨ ਇਕ ਸੌ ਅੱਠ ਵਾਰ ਹੋਜ਼ਾਨਾ
ਜਪਣ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਮਿਹਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ। ਡੋਲਦੇ ਮਨ ਨੂੰ ਧੀਰਜ ਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ
ਆਵੇ। ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ ਦੂਰ ਹੋਵੇ। ਘਰ ਵਿਚ ਬੇਅੰਤ ਮਾਇਆ ਆਵੇ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੬

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਸਰਣੀ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਲਾਵਹੁ
ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ਬਿਖਮ
ਨਦੀ ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥ ੧ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ
ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ
ਆਭਰਣੀ ॥ ੨ ॥ ੮ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ੪੦ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ੪੦ ਹਜ਼ਾਰ ਜਪਣ ਨਾਲ

ਚੌਰਾਸੀ ਦਾ ਗੇੜ ਕਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਾਠ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਪੁਰਸ਼ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਵਾਲਾ ਬਤੀਤ ਕਰੇ। ਨਿਸਚੇ ਨਾਲ ਪਾਠ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਸ਼ਬਦ ਨੰ: ੧੫੭

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਵਿਧੀ—ਇਸ ਪਉੜੀ ਦਾ ੧੧੧ ਵੇਰਾਂ ਪਾਠ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਨੇਮ ਨਾਲ ੪੦ ਦਿਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਬੁਧੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਥਾਈਂ ਮਾਨ ਸਤਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

॥ ਸਮਾਪਤ ॥

ਛਾਪਕ—ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਵਿਰਦੀ

ਕ੍ਰਿਪਾਲਤਾ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼, ਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ।

JAPJI SAHIB

GURBANI VICHAR

(Katha)

Giani Sant Singh ji Maskin

COMPLETE
SET OF
20
CASSETTE
TAPES

Amrit Vani

audio-visual studio

Third Jeewan Tara Building Parliament Street New Delhi

Phone: 322331- 324058

ELECTRONICS
wara Sri Sis Ganj Sahib
Sriwk

MAHARAJA LAL & SONS
Head Office

Opp. Gurdwara Sri S's Ganj Sahib

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org